

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 68

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ὁριστικὴν Ἡμερησίαν διατάξιν ἣς θὰ συζητηθῇ κατὰ Ἡ. τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 18ης Ἀπριλίου 1926. Θέματα καὶ προτάσεις διὰ τὴν ἡμερησίαν διατάξιν ἀπέστειλαν οἱ σύλλογοι Πατρῶν, Σάμου, Σουπλίου, Πρεβέζης, Λέσβου. Ἡ καθυστέρησὶς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα προήλθε ἀπὸ ἀξίωση συλλόγων τινῶν οὐτινες ἐβράδυναν τὴν ἀποστείλουν ἑγκαίρως τὰς προτάσεις των.

Α'. ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

Διαιολογικόν: Ἐπειδὴ παρετηρήθη εἰς τὸν Σύνδεσμον ἡμῶν, ὅτι κατὰ τὸ προκαρθεθὲν Ὁμοσπονδιακὸν ἔτος (1924) ἐκλήρωθησαν 140 συνδρομαὶ κατὰ δὲ τὸ παρελθόν (1925) μόνον 96, καὶ ἐπομένως ἐπῆλθε μείωσις εἰς τὰς εἰσπράξεις.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀπεδόθη εἰς τὴν αὐξήσει τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ἀπὸ 40 εἰς 60 δραχμῶν, καὶ ὑπάρχει κίνδυνος μείωσως ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ παραδείλλου τῶν μὴ πληρωθέντων.

Πρότασις: Προτείνεται, ὅπως, συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Ὁμοσπονδίας, ὁ Σύνδεσμος εἶναι μέλος τῆς Ὁμοσπονδίας, ἣ δὲ συνδρομὴ κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασκάλων τῆς περιφέρειας, ὑποχρεομένου τοῦ Συνδέσμου νὰ καταβάλλῃ 20 δραχμῶν δι' ἕκαστον τοῦτον, ὅτε καὶ πρὸς ἀνώτερον τῶν παρελθόντων ἐτῶν θὰ πληρωθῇ, καὶ ἕκαστος διδάσκαλος ὑποχρεωτικῶς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ ὁμοίωτροπος ἐπέκτασις τοῦ μέτρου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συνδέσμους εὐδόκως ἤθελε ζημιώσει τὰς συμφέροντα τῆς Ὁμοσπονδίας καθόσον ὀλογοῖται ὅτι ἀνερχομένων τῶν διδασκάλων εἰς 10.000 θὰ καταβάλλετο εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας ἐτησίως πρὸς διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἑπάρκουσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῆς.

Β'. ΠΕΡΙ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Διαιολογικόν: Ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ Συνδέσμου μας καθὼς καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας διενεργοῦνται μέχρι τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατ' αὐτὰς ἀκόμη, καὶ ἐπειδὴ συνεπῶς δὲν δυνάμεθα ἐνωρίτερον νὰ ἀποβάλλωμεν τὸν σχετικὸν πίνακα τῶν μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐπομένως κινδυνεύει ὁ Σύνδεσμος ἐφαρμοζομένης τῆς τελευταίας διατάξεως τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου τῆς Ὁμοσπονδίας, νὰ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῶν ψήφων του, κατὰ τὰ καταβαλλόμενα δι' αὐτὴν σπουδαία ποσά.

Πρότασις: Προτείνεται ὅπως ἀκατεφθῇ ἡ διατάξις, κατὰ τὴν ὅποιαν ὑποχρεοῦνται πρὸ ἐξαρτήσεως νὰ ἀποστῆναι τὸν κατάλογον τῶν μελῶν, καὶ ἀντ' αὐτῆς θεσπισθῇ, ὅπως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποβάλλῃ αὐτὸν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, μὴ ἐπερχομένης διὰ τοῦτο καμίας ζημίας εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐὰν γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ προηγουμένη ἡμῶν πρότασις, δὲν ἐπιμένομεν ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης, εὗτης περιττῆς καὶ ταύτης καὶ πάσης ἄλλης.

Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην προαγορεύεται διὰ λόγους συγκοινωνίας, μὴ εὗτης δυνατῆς τῆς ἑγκαίροταρας πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν.

Γ'. ΠΕΡΙ ΑΥΓΑΙΦΑΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Διαιολογικόν: Ἐπειδὴ πολλοὶ συνάδελφοι ἀποθνήσκοντες ἀφήνουσιν οἰκονομίας, χήραν καὶ τέκνα, λόγῳ τῆς μικροπυρίας τοῦ μισθοῦ, εἰς μεγάλην ἀπορίαν.

Πρότασις: Προτείνεται ὅπως ἐτησίως ἡ κατὰ μῆνα ἀφήνεται δι' ἀτασφάλειαν πρὸς ἀνάλογον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἕκαστου διδασκάλου ἢ δὲ Σ. κυβερνήσεως τῆς προτάσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἀνεργήσῃ, ὥστε μετὰ πάροδον ὠρισμένης Περιόδου ἐτῶν, ἢ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διδασκάλου, ἔαν οὗτος ἦθελαν ἐπισυμβῆ κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ἀσφαλείας, χρηματικὸν πρὸς 30—50 χιλ. νὰ ἀποδίδεται ἀμέσως εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀποθνήσκοντος.

(Συλλ. Λέσβου)

ΜΕΤΟΧ.ΤΑΜΕΙΟΝ, ΜΟΝΙΜΟΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΕΓΓΑΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΩΝ

Ἡ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου μας ἔχουσα δι' ὄψιν α.) ὅτι πολλοὶ συνάδελφοι ἀποχωροῦσάντες τῆς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα ἀκουσίως, ἐβρέθησαν ὅσο δυσμενεστάτας οἰκονομικὰς συνθήκας, οἰκονομίας δὲ ἀποθνήσκοντων διδασκάλων εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν,

β.) ὅτι εἰς τοὺς συνάδελφους λόγῳ τῆς κοπιώδους καὶ ἐξαντλητικῆς ὑπηρεσίας των καὶ τῆς μὴ ἐπαρκούς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς μισθοδοσίας των, προσβληθέντες ὅσο ἀσθενειῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνιάτων, ἀφίθησαν εἰς τὴν τύχην των ἀνευ τινὸς σοβαρᾶς προστασίας ἢ περιθάλψεως, καὶ γ.) ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῶν διδασκάλων ὡς ἑπὶ ἐρχόμενοι εἰς γάμον καὶ ἀποχωροῦσαι τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνουσιν ἀνάλογον σύνταξιν εἶναι δικαιοσύνη,

ἀπεφάσισεν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς τῆς 10ης Ἰουλίου μνηστὸς νὰ παρακαλέσῃ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας ὅπως εἰς τὰ ἐπὶ συζητηθέντα θέματα τῆς προσηχοῦς Ἡ. Γεν. Συνελεύσεως προστεθῶν καὶ τὰ ἑξῆς.

1ον) Ἰδρυσις Μετοχικοῦ Ταμείου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μετόχων του διὰ χορηγήσεως πρὸς αὐτοὺς ἢ τὰς οἰκονομίας των, ἐφ' ἧς ἀεὶ, χρηματικὸν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὸν βαθμὸν των εἶναι δι' ἐξινδύησιν λόγον ἀποχωρήσων τῆς Δημόσιου ὑπηρεσίας.

2ον) Ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῆς μονίμου διαθεσιμότητος καὶ εἰς τὸν κλάδον μας καὶ

3ον) Χορηγήσεως συντάξεως ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας εἰς διδασκαλίσας ἐρχομένας εἰς γάμον καὶ ἀποχωροῦσας τῆς Δημόσιου ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ὁ Σύνδεσμός μας ἔχει λάβει ἀπολάσεις εἰς προγεμιστέρας συνεδριάσεις του.

(Συλλ. Πατρῶν)

ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διαιολογικοῦ Συλλόγου Πρεβέζης ἀγόμενον ἐκ τοῦ γεγονότος δι' αὐτὸ ἔτος ἀρκετοὶ συνάδελφοι ἀποθνήσκουσι χωρὶς τινὲς τούτων νὰ ἔχωσι συμπληρώσει συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἄλλοι δὲ νὰ ἀφήνωσι τὰς οἰκονομίας των τελείως ἀπροστάτευτους, τῆς γλίσχρου συντάξεως μὴ ἐπαρκούσης οὐδὲ διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ ἐπιδοθῶν νὰ ἐπιτύχῃ καὶ πάντα ἀποχωροῦντα συνάδελφον βοηθητῆς τι συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 15 Ἰστανίου μηνὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ τούτου κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προτείνῃ τὴν ἔδρυσιν ταμείου ἀλληλεβοηθείας στηριζομένου ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμελιωθῶν βάσεων.

1) Ὑποχρεωτικῆς διὰ νόμου μηνιαίας κρητῆσεως Δραχ. 30 πάντων τῶν δημοδιδασκάλων πλην τῶν προσωρινῶν.

2) Βοηθημάτων ἐφ' ἧς εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐκ Δραχ. 50 χιλιάδων, 30 χιλ. καὶ 25 χιλ. κατὰ βαθμὸν οἰκονομικῆς καταστάσεως πιστοποιουμένης ὅσο τοῦ Συλλόγου

3) Βοηθημάτων ἐφ' ἧς εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας ἐκ τῆς διανομῆς τῶν τόκων τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Δεπιμερείας θὰ σταίλωμεν εἰς τὸ ἐκόμενον φύλλον τοῦ Βήματος καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς συνάδελφους νὰ συζητήσωσι σοβαρῶς τὴν πρότασιν μας, ἥτις πραγματοποιουμένη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἔδρυσιν ταμείου, ἀνωτέρου εἰς ὅλιγα χρόνια καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ.

(Συλλ. Πρεβέζης)

Α'. ΓΕΝΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

1) Ὑποβασίς τοῦ ναύλου διὰ τοὺς διδασκάλους εἰς τὸ ἤμισυ.

2) Ἐπίθεμα εἰς τοὺς οἰκονομειάρχας διδασκάλους, εἰς τοὺς ὑπηρετούσιν ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν καὶ εἰς

τοδς εν ταις εδρασι εχούσαις πληθυμούν άνω των 10 χιλιάδων κατοίκων.

3) Ήξοφλητις των μισθοδοτικων αποδείξεων των διδασκαλων των χωριων υπό των περιοθευόντων ταμιακων εισπρακτόρων διά μιας δευθόπου δηλώσεως αυτών.

4) Χρηγήτις του άνωικίου του οικηματος των διδασκαλων παρά της Κοινότητος ή του Δήμου.

5) Χρηγήτις δλου του συνταξίμου μισθοσ εις τοδς υποχρεωτικώς αποχωρούντας Ιερατς διδασκάλους και έχοντες υπηρεσίαν άνω των 25 έτων.

6) Ήλάττωτις όριου συντάξεως από 35 εις 25 έτη.

7) Ήθρσις ειδικου Μετοχικού Ταμείου δι' άπιστον όκογενειαν εκ του υπάρχοντος Μετοχικού Ταμίου χρηγήτις του αναλόγως πληρωθέντος ποσοσ επί των υπαλλήλων των οικειων όκυργείων εις τό Ιδρυθησόμενον ειδικόν.

Β. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

1) Ήποχρεωτική μετδασις κατά σπειράν όλων των δημίων εις την Ήσπεριαν (Ήλθετιαν) με πλήρησ άποδοχάς, πρδς παρακολούθησιν της ξίνης σχολικής ζωής.

2) Ήποχρεωτική συγκέντρωσις των όλων έκδοτης περιφερίας κατά μικράς χρονιάς περιόδους και καθ' ομάδας εις μεγαλύτερα κέντρα του Νησιού πρδς έξενόχισιν διαφόρων έκπαιδ. ζητημάτων όρισμένων υπό των οικειων Ήκισθερητών.

3) Ήποχρεωτική σύστασις των μαθητικών κοινοτήτων.

4) Διάθεσις αναλόγως χρηματικού ποσοσ εκ των δι' όρισμένα σχολεία κληροδοτημάτων, όπέρ όλων των σχολείων Κράτους κατ' έτος πρδς αγοράν βιβλιων καταλλήλων διά μαθητάς και καταρτισμοσ των σχολικών αναγνωστηρίων.

5) Κατάργησις της διατάξεως του Νόμου 3125 της όριζούσης χιλίοδραχμον γέρας εις τόν πλέον δραστηρίον διδασκαλον ός δημιοργούσης διχόνοιαν και όξιν φιλοτιμιών.

Γ. ΕΙΔΙΚΑ

1) Διελοδς χρόνος υπηρεσίας διά την προαγωγήν και σύνταξιν εις τοδς όλους Σάρου, Χίου, Μυτιλήνης και Κερκίρας ό; μαθηρίων.

2) Ήπανεξέτασις των τελειοδιδάκτων του Γυμνασίου και ότων διδασκαλων πρδς άποκτησιν Γυμνασιακού πτυχίου όσχετως ηλικίας.

Δ. ΓΕΝΙΚΟΝ

Ήποχρεωτική συμμετοχή όλων των όλων εις τδς τοπικάς Διδάξας Ήνώσεις' ουδαις να διορίζεται τοιοότος άνευ πιστοποιητικών της Ήνώσεως' να δύναται ό Ήκισθερητής να κρατή εν ταις μισθοδοτικαις κατατάξεσιν εκ των μισθοσ των τό αναλόγων τους όπέρ της Ήνώσεως. (Συλλ. Σάμου)

Α

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΕΠΙΟΜΑ

Ήκειδή ή μή είτοδς τοσ δημοδιδασκαλικού κλάδου εις τόν καινοκαλλητόν νόμον μέχρι σήμερον άποτελεί κατάφωρον άδικίαν άναγνωρισθίσαν έκτός άλλων και από τόν νόμ. π. πρωτοκυργόν και ή άδικία αυτή υπό τδς σημερινές συνθήκας γίνεται μάλλον αισθητή εις τοδς οικογενειάρχους διδασκάλους, κλειστός των όσολων άφ' ής σιγής λόγω του συναλλάγματος όπεριμηθήθησαν έλα τό είδη της ανάγκης άντιρρόζοντες τη γόνιμα και την καινα των οικογε-

νειων κατέχονται υπό τελείας άκπογητέυσεως.

Τό Διοικητικόν Συμβόλιον του Σηδίου μας μετά άδρσειν σχετικόν συζήτησιν εν γανική τοική συνάδρξ των μελών του υλοθετεί την όσοκληβιταν πρότασιν, πρδς ένεργείας διά την παροχήν προσωρινού έκτάτου οικογενειακού είδοματος από της ένάρξεως του Νέου Οικ. Έτους, μέχρι της άπαρμογής τουλάχιστον του Νομοσχεδίου της διαβαθμίσεως διτ' τοδ; έξής λόγου:

1) Έν τοιοότου είδομα δικαιοτάτον να χορηγήται εις τοδς οικογενειάρχους υπαλλήλους υπό είασθήποτε συνθήκας, όφ' όσον ούτοι δέν έχουν τδς άυτάς οικονομικάς ανάγκας με τούδ άγάμους και 2ον διά της κατοικαλώσεως πληρώσουσι έμμέσως εις τό κράτος φόρους περισσότερους από τούδ άγάμους είκιδάλλεται πολύ περισσότερον υπό της όλης έξαιρετικής σήμερον θέσεως των οικογενειάρχων διδασκαλων.

2) Διδομένους δει όλοι οι διδασκαλοι δέν τυγχάνουσι προστάται οικογενείας και συνεπδς δέν θ' άποκτηθ ή σημαντικόν ποσόν διά την κάλυψιν του είρημένου είδοματος και έξούρσις των σχετικών πόρων δέν θή περιείχε κολλδς δυσχερείας εις την Σην Κυβέρνησιν.

3) Όσοι οι οικογενειάρχαι διδασκαλοι μεριάζοντες κάπως τδς ανάγκας των θή έπεδιδόντοσ έπερίσπαστοι εις τό έργον των, τό όκοίον εν τοιαύτη περιπτώσει θή άπέβαιναν μάλλον κακοπόρον.

(Συλλ. Σοφλίου)

Ήκειδή επί των περισσότερων ός άνω προτάσεων έχουσ ληφ ή ή άποφάσις εις προηγουμένας συ. ελεύθεσις εις την δριστικόν ήμερησίαν διάταξιν παραλαμβάνονται νέαι τοιαύται. Ήκομνωσ ή δριστική ήμερησία διάταξις της Α' Γεν. Συνελεύσεως έχει ό; έξής:

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1) Μέτα πρδς έπιτυχίαν των όλίψων του Κλάδου. (Όργάνωσις των Συλλόγων, διαρρόθμισις διοικητικών σχέσεων συλλόγων και Όμοσπονδίας. Ειδική διαφώτισις των διαφόρων οργανώσεων Ιδιωτικού και δημολίου δικαίου. Διαρρόθμισις και προαρμογή του καταστατικού πρδς τδς ληφθησόμενας άποφάσεις).

2) Προϋπολογισμός της Όμοσπονδίας και του «Διδ. Βήματος».

3) Τόκος της Όμοσπονδίας (έξαφίλιςισ ειρυτάτης κυκλοφορίας του δημοσιογραφικού όργάνου της Όμοσπονδίας).

4) Διάφοροι προτάσεις.

α) Ήκέκτασις θεσμοσ της μονίμου διαθεσιμότητος εις τόν κλάδον μας. (Πίτρα).

6) Ήξοφλησις υποχρεωτικής υπό των περιοθευόντων εισπρακτόρων των άποδείξεων των διδασκαλων των χωριων και υποχρεωτική συμμετοχή εις τδς τοπικάς οργανώσεις.

γ) Συνδρομαί μελών πρδς την Όμοσπονδίαν αναλόγως του μισθοσ. (Δέοδς).

5) Άρχαιρασίαι.

Ή ό; άνω ήμερησία διάταξις δλον να συζητηθ ή εις τδς συνελεύσεσι όλων των συλλόγων και δημοσίεσ από των σπηλών του «Διδ. Βήματος». Διά τοσπο όφείλουν οι έπιθυμούντες ν' άνοιξουν συζήτησιν να είναι σύντομοι σπρις και άντικειμενικοί.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

Εις την ήμερησίαν διάταξιν της Γενικής Συνελεύσεως έχαι άναγραφ ή υπό της Διοικήσεως πρδς συζήτησιν ή ποστάσις: Μέσα πρδς έπιτυχίαν των όλίψων του κλάδου.

Ή πρότασις άδρη είναι άπόρροια μελέτης μις καταστάσεως. Είναι ή εκ των πραγμάτων καιρα. Καθ' όλην την διάρκειαν δηλ. του έτους παρερη ήθ ή έξής φαινόμενον. Μερικοί σύνδεσμοι έφυγαν από την Ζ'. συνέλευσιν με προκαταβολικήν ψυχολογίαν να άντιδρδσουν εκ των ποσότερων εις κίθα ένεργείας του Κλάδου Ένεκα τούτου έλησημόνησαν τελείως ότι έχουσι καθήκοντα και όρειοχρεώσεσι άπέναντι της Όμοσπονδίας. Άλλοι' άλλιν έμειναν τελείως άδρανης και άδιάφοροι εις την κοινήν προσπάθειαν του Κλάδου. Έστέρησαν δέ τόν Κλάδον και την Διοικήσιν του από κάθε ήθικήν ή όλικήν ένίσχυσιν των, νομίζοντες δι' τό άπαντων της δράσεως και τάν υποχρεώσεων ένδς συνδδσμου είναι να έκλέξη ήμιν Διοικήσιν και ότι είδω τελειώνει ή υποχρεώσις και ή άναστολή του. Δι' τό παρατέρω είναι υποχρεωμένη ή Διοικήσις, οι δέ σύνδεσμοι δέν έχουσι άλλο τι να κάμουν ή να έπαναπαύονται πλέον άποσ διώρισαν καλδς συνήθους δι' τό άντιδραδν άν άπέτυχον οι όκισήφιοι των και να άνθυμούνται, όταν πλησιάζη ή Γεν. Συνέλευσις, να εισπράξουν μερικάς συνδρομάς διά να άνακτηθουν δι' αύτών τό άπολεσθέν εν τφ μεταξδ δικαίωμα γνώμης παρά τφ Κλάδω δι' να έλέγξουν τδς ένεργείας της όσολας ένφ έπιχον υποχρεώσιν να ένισχύουν, έγκατέλειπον.

Ότι ή κατάστασις άδρη είναι νοσηρά, όλαθρία και καταστρεπτική διά την όργάνωσιν και τά συμφέροντα του Κλάδου και όδηγησιν αυτόν εις την άποσύνθεσιν είναι άποκαθόδοικτον. Πρδς έπιτυχίαν των γανικωτέρων ζητημάτων του Κλάδου, οιασδήποτε φύσεως είναι ταύτα, έκπαιδευτική, οικονομική, διοικητική άπαιτείται κοινή συμμετοχή και ένεργεία του Κλάδου. Τό δέ άποτέλεσμα μις ένεργείας έξαρτάται κατά τό κλειστόν από την έπιβολήν του παρουσιάζει, όπό την δύναμη του έμφυλίζει και από τδς κοινδς ένεργείας του καταβάλλει ό Κλάδος.

Ή Διοικήσις της Όμοσπονδίας παρακολουθεί εκ του σύγγαγς τά πράγματα, καταστρώνει όρισμένα σχέδια ένεργείας και εις την κατάλληλον στιγμήν δίδει τό ρόνημα της έκτελέσεως αυτών. Ό δέ Κλάδος ός εν ένιαλον σύνολον κινείται και ένεργεί επί του διαγεγραμμένου σχεδίου εις δευθμένην στιγμήν πρδς έπιτυχίαν του.

Ήάτα άντιθετος ένεργεία ή άδιαφορία συνταλεί εις την ματαίωσιν του σχεδίου. Και ή εύθύνη τότε βαρύνει έκίνους, οι όκοιοι είτε δέν έξετέλεσαν την έντολήν έγκαίρωσ, είτε δέν συμμορφώθησαν πρδς όρισμένας όποδείξεις ή και προέβησαν εις άντιθέτους τοιαύτας. Ή ένεργεία λοιπόν πρδς έκτέλεσιν μις έντολής είναι όκποχρεώσις των συνδδσμων, οι όκοιοι όφείλουν να ένισχύουν κάθε ζήτημα διά συγχρονισμένης ένεργείας των. Ή ένεργεία όμως δέν είναι έμκευση της σιγής, άλλα μελετημένη και έκαμμένη έργασία προϋποθέτουσα ούσιαστικόν όργάνωσιν, με δικαιώματα άλλα και με είγίνωσιν των υποχρεώσεων των συνδδσμων άπέναντι της Όμοσπονδίας εν όσφ μετέχουν εις αυτήν.

Έκισης παρετηρήθη ότι όρισμένοι συνάδελφοι με την άντιλήψιν όει μόνον ή τάξις των άδικειται προδβαινον εις μονομερείς ένεργείας δι' αυτήν άδιαφοροσυντες άν οι ένεργείαι των έγίνοντο εις βάρος όλου του άλλου Κλάδου. Άλλοι τέλος όρρωμένοι από προσοπηκά έλατήρια και συμφέροντα και άδιαφοροσυντες διά τούδ

(ή συνέχεια εις την όην σελίδα)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Η άνακίνηση του ζητήματος για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης έφερε ξανά δε διζήτηση εις ανάγκης της δημοτικής μας παιδείας. Σε άλλη μας δεξίδα δημοσιεύουμε από τον καθημερινό Τύπο σχετικές γνώμες. Η ανάγκη για την ενίσχυση της δημοτικής παιδείας είναι τόσο έντονη και επιτακτική ώστε η ίδρυση νέου Πανεπιστημίου χωρίς την προηγουμένη πλήρη ικανοποίηση των αναγκών του λαϊκού σχολείου δε προδικαστικά, κτίρια και επίπλα, θεωρείται μια άχρηστη ύλη και επικίνδυνη πολυτέλεια. Δεν είναι βέβαια πολλές οι φορές που υπάρχει — ή αν θέλετε, δεν υπάρχει — η κρατική έκτιση ύπνευσις που λέγεται λαϊκή εκπαίδευση. Αλλά οι άγώνες της Ομοσπονδίας μας τήν τελευταία καιρό έκαμαν ώστε το ζήτημα του λαϊκού σχολείου να καταλάβει το κέντρο του κοινωνικού ενδιαφέροντος. Και σήμερα κανείς — εκτός ίσως των πλέον τυπαθών έχθρων της εκπαιδευτικής μεταρρυθμίδας, των οποίων η νοσοτροπία είναι άδυσχεύστα με την ιδέα της αύθυπαρξίας του δημ. σχολείου — κανείς λέγει δεν γράφει ούτε για εκπαιδευτικό ούτε για γενικότερα έθνικό ή κοινωνικό ζήτημα, χωρίς η προσοχή του να τραβηχθή από την άναγκη ενισχύσεως πρώτα πρώτα της λαϊκής παιδείας και ήθικώς και οικονομικώς. Και η άτροφή αυτή του κοινωνικού ενδιαφέροντος άποτελεί την άναγκαία προϋπόθεση, για τη λύση του εκπαιδευτικού προβλήματος και την ικανοποίηση των δικαιών του κλάδου μας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Καθώς άναγγελλήθηκε από καιρό ιδρύθηκε τέλος η «Εκπαιδευτική Ένωσις». Ίδρυται της είναι διάφοροι καθαρηνουδιάνοι: Ο κ. Έξαρχόπουλος και ο κ. Κουλουμπάκης, ο κ. Άδαμαντίου και ο κ. Καβαλιεράτος, ο κ. Π. Θεοδωρόπουλος και ο κ. Χάρακας και άλλοι. Σκοπός του σωματείου είναι 1) η ενίσχυσις της έθνικης άγωγής, 2) η ενίσχυσις της έθνικης γλώσσας εξελισσομένης ήθικώς σύμφωνα προς την κοινή των Έλλήνων συνείδηση, 3) οι ιδρυτές είναι όλοι — άλλοι παλαιοί και άλλοι νέοι — καθαρηνουδιάνοι. Μα ο σκοπός του σωματείου τους είναι διατυπωμένος με ένα τρόπο που να κρύβει αυτή τους την ιδιότητα, και να κάνει τον άναγνώστη να ξεχάσει ότι το σωματείο ιδρύθηκε για να πολεμήσει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και το δημοτικισμό.

ΕΘΝΙΚΗ Ή ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ

Μά τις εξετάσαμε το σκοπό τους από πού κοντά. Το πρώτο του μέρος άποβλέπει στην ενίσχυση της έθνικης άγωγής. Έθνικη ή; Μα έθνικη άγωγή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να στερηθείται στην έθνικη πραγματικότητα. Και έθνικη πραγματικότητα για μας τους νεοέλληνες είναι η δημοτική μας γλώσσα, η δημοτική μας παράδοση, τα έθιμα τα δημοτικά, η δημοτική τέχνη, η έθνικη λογοτεχνία, η λογογραφία μας το δημοτικό μας τραγούδι... Μα την έθνικη αυτή πραγματικότητα, που άποτελεί το ιστορικά εξελιγμένο και δημιουργημένο ψυχικό

παρόν της φύλης μας και έχει μέσα της όλα τα ζωντανά στοιχεία της επιβιώσεως του παριβλήοντος, όλους τους θησαυρούς των άξιών κληρονομημένων από γενιά σε γενιά, και για αυτό άποτελεί τον άμεσώτερο δεσμό μας με το μεσαιωνικό και άρχαιο παρελθόν μας. οι ιδρυτές του νέου σωματείου θεωρούν «χυδαίο» αγέννημα δουλείας και ράκος άπόβλτων». Πώς λοιπόν θα ενισχύσουν την έθνικη άγωγή; Πήπως με το να έμπνεύσουν στο λαό την περιφρόνηση προς τη γλώσσα του προς τα δημιουργήματά του προς τον ίδιο τον έαυτό του; Μα αυτό δεν λέγεται έθνικη, αλλά άντεθνική άγωγή.

ΤΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ

Τι να πούμε τώρα για το δεύτερο μέρος του σκοπού τους: «Οι άδιόστως εξελισσομένη έθνικη γλώσσα» είναι μόνον η δημοτική, ήθος κάθε έθνικη γλώσσα — ά βιά ά τωός εξελίσσεται — μόνον εις τα χειλά του λαού που τη μιλάει και εις τα έργα του τεχνίτη που πιστά ακολουθεί την τέτοια της εξέλιξη και έξυρη — αν ο λέξει άδεδείχται: «Οτι η κοινή των Έλλήνων συνείδησις» εκδηλώνεται τόσο καθαρά στα άγιανά δημοτικά δημιουργήματα; Και ότι κατά συνέπεια — αν ο λέξει δε χάσανε τη σημασία τους — οι ιδρυτές του νέου σωματείου, άπαλοι της άδιόστως εξελίξεως της γλώσσας δ ύμψω να με την κοινή έθνικη συνείδηση, όφείλουν ως πρώτη ενέργεια του νεοδύστατου σωματείου τους ν' άποκριθουν την καθαρηνουδα που ενό είναι αντίθετη με την έθνικη γλωσσική συνείδηση, όπως εκδηλώνεται η συνείδηση αυτή στη δημοτική δημιουργία, άποτελεί συγχρόνως την άρνηση κάθε άδιόστως εξελίξεως της γλώσσας μας. Τι να πούμε... Αλλά ως με πούμε τίποτε. Καλύτερα ως περιμένουμε να ιδούμε με τι τρόπο θα κατορθώσουν να συμβιβάσουν τη διατύπωση του σκοπού τους με τον άλπινο ά σκοπό που έχουν.

ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ

Οι δημοσιόδοσκοποι — επιθεωρητές λοιπόν πρέπει να παύσουν είτε γιατί προέρχονται εκ του κλάδου, καθώς λέγει ο άρθογράφος του «Έρμη», είτε γιατί είναι δημοτικιστές, καθώς λέγει ο διευθυντής του «Έρμη». Η ύπονομοτική των συμπεριφορών του κλάδου προδράθη του κ. Καρυγιάννη εδαιρεί άπροσκόπως. Σε κάθε φύλλο διακρίνεται τι κακό να κάμη. Και όμολογούμε πως ο άνθρωπος είναι γονιμώτατος και έξυμνηκός. «Οταν δεν έχει να προτείνει κάτι κακό, σκεφάσεται. Και όταν δεν έχει να σκεφάσεται, ύβριζει. Το άργάνο του κατανέμει είδος εντύπου διαφθορείου». Τώρα στράφηκε εναντίον της μεγαλύτερης ήθικης κατακτιδώς του κλάδου μας, εναντίον του θεμού των εκ δημοσιόδοκίων επιθεωρητών. ποι' όχι μόνον άποτελεσε έμπνεση άναγνώστη του δικαιώματός μας να αυτοδιοικηθούμε, άλλη και άπάλαζε τον κλάδο από την άμεση κηδεμονία των χειρών του άλλου όχθου δεν είχαν με το δημοτικό σχολείο παρά πως ύπάρχον κάποιε μαθητές του. Αλλά θα το ιδούμε αν ο κ. Καρυγιάννης θα ήμπορέσει να κταστρέψει δε το κλάδος εδμοιούργησε με την εργαδία του και τους άγώνες του...

ΑΙΣΧΟΣ ΚΑΙ ΕΚΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ

Παίρνουμε άπ' τον «Προμηθία Πυρήφο» του κ. Αυτήρου που μιλά με το πρόγραμμα της Ομοσπονδίας

ύπεραδικείται και την τιμήν του Κλάδου. ποι' κωνηρά ζιτάει ο κ. Καρυγιάννης να στραπατιάρη, να άκόλουθαι... Ο «Έρμη» εν β' έκτασή προς τον Λιδ. κόσμον συνιστά να επιθεωρηθούν οι καθαρηνουδιάνοι και να καθορισθή νέον πρόγραμμα ενεργείας της Λιδ. Ομοσπονδίας. Να πρόκειται άραγε περί άνεπίσεως των άποφάσεων των Συνελεύσεων μας; Αλλά πως; Αν οι άποφάσεις δεν ήσαν όρθοι κωτόνι τούτων συζητήσεων ληφθείσαι, ταύτα σημείνει ότι είναι οι διόδοκοι άνητοι και έπικόλοιοι. Αλλά δεν είναι έτσι. Οι άποφάσεις είναι σωσται και όφέλιμοι μόνον χρειάζονται να έμπεθούν οι τρέπτοι και οι μέθοδοι της έραρμογής και έπιτυχίας των. Τούτο μόνον πρέπει να επιδιώξη η κλάουσα Γενική των Λιδ. Συνελεύσεων. Θα είναι αίσχος και έξευτελισμός του Λιδ. κόσμου να ζητήση να άναιρέση τώρη δσα δε έπαιλημμένων άποφάσεων του και να κωπιν μακρών συζητήσεων έκύρωσι. Πρέπει να έπιελπισθή κανείς τότε δια τόν χαρακτήρα των Έλλήνων διδασκάλων.

Το «Λιδ. Βήμα» μόλις έκείως ειρήλθεν εις τον όρόμον της πολιτικής, που έκδηλουν η Λιδ. Ομοσπονδία εις τας συνελεύσεις της και ύπερασπίζεται τον λημοτισμόν μεθόδικά και γενικά. Ας λέγει ο «Έρμη» ότι θέλει περί κομμουνισμού και άθειας! Αλλά μά ούτε ο ίδιος δεν τα πιστεύει.

Αλλά τί ενδιαιτέρι τοσσο τον κ. Καρυγιάννη; Με αυτό που εδεν πιστεύει άπρώχως τον Κλάδο δσ άσχος και τον έκευτελισμόν ζητώντας έπάνω στα έρείπια αυτού να δτήση τη δική του καρριέρα.

ΤΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΙΝΗ

Στα άγγλικά φύλλα έδιαβάσαμε ότι δεκαπέντε χιλιάδες πολίτες ύπόγραψαν άναφορά προς την Κυβέρνηση ζητώντας την άπλοποίηση της όδογραφίας της άγγλικής γλώσσας. Τι να συμβαίνει ήρα για την «μαλλιοταρομμουνισμός» μυρίζει... ο Διπάλνται εν άσχημα δε θύκανε αν ζιτοσδε σχετικά συμβουλιές από τους γλωσσάμυνητες μας.

ΜΑΛΛΙΟΤΑΡΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Από το άξιο και άνάξιο στον τίτλο του εκπαιδευτικού περιοδικού «Φως» της Κρήτης παίρνουμε αυτό το όχόλιος «Είναι ο μαλλιοταρομμουνισμός και νόυργιο φρεσσο Έλληνικής έφρυσεως. Φότρωσε στήν κεφαλή του Έρμου» με από και μεταφυσικός ο' έδης εις Έλληνικές κεφαλές πούχουν κατάλληλο λίπασμα για να φουτρώσουν κάθε είδους φυτό.

Είναι το τελευταίο... είμιο μέσο που βοηθάν ο γλωσσάμυνητορισμός για να πολεμήση τον δημοτικισμό.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Ο «Έλ. Τύπος» κρίνοντας τη γιορτή του Άμβούργου για την όποιον γράψαμε στο παρασμένο φύλλο μας λείπει «Αι έθνημπίδες του Άμβούργου, παρθέτων επί τη εύκαιρία έλλογισθη όχόλια ύπερ της άρχαίας έλληνικής τέχνης, και της νεώτερης έλληνικής φιλολογίας, την όποιον φαίνεται δέν άγνοοσιν... όδον ήμεις έχιστον». Δεν την άγνοοσιν, έπιχύνουν, δέν την περιφρονοσιν, έπιχύνουν ούτε την γλώσσα της... άνοσιν, ποι' την έγέννησε, ποι' την έμπίσθησε «χυδαί», παρακεκομμένη, άσχημο σύστημα άγοραί», ψήμωσθησθε, από

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Είς τήν 'Εφημερίδα 'Νεολόγος' που έκδοται στή Θεσσαλονίκη από τους γνωστούς δημοσιογράφους της Πόλης Βουτιρά και Θεοδορίδη δημοσιεύθησαν τελευταία τό ακόλουθα άρθρα.

ΟΔΑΙ αί ένδειξεις πλέον μάς βεβαιούν ότι τό πανεπιστήμιον θά λειτουργήσῃ ἀπό τῆς 1ης Σεπτεμβρίου. Εὐχάριστον αὐτό. Ἄν καί ἔχομεν τήν γνώμην ὅτι ὡ; ἰδρύεται μὴδὲν; ἰθὺς ἐξυπηρετήσῃ τήν τε σπουδάζουσαν νεολαίαν καί τήν πόλιν καί ἐκαιελημμένους ἐτόνισαμεν ὅτι θέλομεν κληρῶς Πανεπιστημίου εἰς τό ὅποιον τήν πρωτεύουσαν θέσιν νά κατέχουν αἱ πρακτικαί σχολαί, ἐν ταῦτοις ἐκαινοῦμεν τήν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν μέ τήν ἐλπίδα ὅτι τό ἄλλοτεῖς αὐτό Πανεπιστήμιον ἀπαξ ἰδρῦόμενον θά συμπληρωθῇ ταχέως. Καί ἐρχόμεθα τόρα εἰς τό οὐτωςθεώτερον ζήτημα τό ὅποιον ἀφορᾷ ὅλην τήν Ἑλλάδα ἀλλά κυρίως τήν Μακεδονίαν. Τοῦτο δὲ εἶναι τό τῶν Δημοτικῶν σχολείων. Ἐχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην δημοτικῶν σχολείων. Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νά καταστή ἡ μόνη μὲς μέριμνᾷ.

Ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις ἡ ὁποία περὶ σήμερον καί ἡ ὁποία φθίνει εἰς τό νά ἔχη μετ' ἐξίς δημοτικοῦ σχολείου περὶ τοὺς 100 μαθητάς; καί μάλιστα ἡ διδασκαλία εἰς αὐτὴν νά γίνεται τό ἥμισυ μόνον τῆς ἡμέρας, εἶναι ἐπιδηλημμένη ἀνάγκη νά λειψῇ τό ταχύτερον. Δημοτικὰ σχολεία. Ἰσοῦ ποῖα πρέπει νά εἶναι ἡ βῆσις τῆς ἐκπαίδευσως. Ἄλλᾳ μὲ τό νά ἰδρῦσῶμεν δημοτικά σχολεία, ὅπως εἶναι ἀνόητον δὲν λύεται τό μέγα τοῦτο ζήτημα. Πρέπει τό ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα αὐτῶν νά εἶναι συγχρονισμένο. Τό παιδί πρέπει βγαίνοντάς ἀπὸ τό δημοτικῶν σχολείων νά ξέρῃ καλὰ τῆ γλώσσα του, ὅπως γίνεται καί σ' ἄλλα τὰ Κράτη τῆς Ἑυρώπης πρέπει ἀκόμη νά εἶναι κατατοπισμένο στὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας; τ.σ., κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε εἰς τὴν βιοκάλην τὴν ὅποιαν θά ἀντιμετωπίσῃ ἀμέσως νά εἶναι ἀρκετὰ προετοιμασμένο.

Εἰς τὰ δημοτικά σχολεία τῶν πόλεων ἡ διδασκαλία νά γίνεται ὅπως αἱ συνθηκαί τῆς πόλεως ἀπαιτοῦν εἰς δὲ τὰ δημοτικά τῶν χωρίων ὡ; αἱ συνθηκαί γωργικαί καί διάφοροι ἄλλαι παραγωγικαί συνθηκαί ἀπαιτοῦν. Οἱ γωρματικὲς καί οἱ σχολαστικισμοὶ εἰς λειψῶν. Εἶναι κενὸς κενὸν. Πρέπει νά μορφώσουμε τὴν νέα γενεὰ κατὰ τρόπον ἐξοραλλίζοντα στήν ἀδριανὴν Ἑλλάδα καί παραγωγὴν καλὴν καί πολιτὰς καλούς. Αὐτὸ δὲ δὲν ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴς καθαρῶσεως καί μὲ τὰ καλαιὰ σκουριασμένα συστήματα ἀλλὰ μὲ τὴς νεώτερες παιδαγωγικὰς ἐπιστήμας καί μὲ τὴν συγχρονισμόν τοῦ σχολείου πρὸς τὴς σημερινὰς συνθηκὰς τῆς ζωῆς.

Ἄς ριφθοῦμε λοιπὸν ψυχὴ καί σώματι στὸ δημοτικὸν σχολεῖο. Ἐκεῖ θά συντελεσθῇ τὸ μεγάλο ἐθνικὸν ἔργον. Ἐκεῖ θά ἐγκαθίστανται καὶ παιδιὰ τὴν Πατρίδα τὸ σκεπτικὸν τὴν ὥρασαν Ἑλληνικὴν φύσιν τῆς παιδείας, τὴν ὀγεία καί ὅλα τὰ καλὰ ὄντα.

Ὁ μαθητὴς πρέπει, μαλλισσοκομῶν ἰδιότητων, νὰ εἶναι καί μένουν ἐπὶ τῆς καθαρεύουσας τῶν Ἑλλήνων καθαρῶν ὅτι θεωροῦν τὸ δημοτικὸν ἑλληνικὸν τὸ ἴδιο, χυδαῖο καί ἀπόδλητο.

Η ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο κ. Πρωθυπουργός; ἔθεσε τὰ πράγματα ὡς εἰς τὴν θέσιν των, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γλωσσικὴν πολιτικὴν. Ἄ; τὴν ὀνομαστικὴν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως; Ἐν περὶ καί νά κρηυχθῇ εἰς δικαιῶν ἡ Δημοτική, ὅτε νά ἀπολυθοῦν εἰς δημοτικίζοντες ὀκαλλήλοι. Τοῦτο ἄλλως τε θά ἦτο ἀνεῶ καταμῶν, θά ἔθιγε δὲ πρωτίτως αὐτὸν τὸν κ. Πάγκαλον. Πράγματι, ὅπως ἔθιμεν καί ὁ ἴδιος, δταν ἦτο ἀρχιστρατηγὸς ἐξέδωκεν ἡμερησίως διατάγας εἰς δημοτικὴν καί ἰδίᾳ τὴν ὀκὸ χρονολογίαν 23ην Ἰουνίου 1923, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεχαιρέτα τὸν Στρατὸν τοῦ Ἐβρου μὲ τὰ ἐξίς ἐγκάρδια λόγια; Ἐ'Αναγκασμένους ν' ἀφήσω σήμερα τὴν ἀρχηγία τοῦ Στρατοῦ, αἰσθάνομαι ἀληθινὴ ἠλιψή, γιατί δὲν ἡμῶρεσα, ὅπως ἦθθα, νά σὰς κατευθῶσω μόνος μου τὴν ὥρα ποῦ θ' ἀπολυθῆτε γιὰ νά γυρίσετε στήν ἀγκαλιὰ τῆς οἰκογενείας σας.

Ἐ' ἐξήκολούθη μᾶχρι τέλους εἰς τὴν ἰδίαν ζωντανὴν γλώσσα.

Ἄς μὴ βαυκαλιζώμεθα συνεπῶς μὲ φροῦδας ἐλπίδας εἰ γλωσσισμῶντες; Ἡ Κυβέρνησις δὲν υἱοθετεῖ τὰς σκιαμαχίας των. Ἄν στρέφεται κατὰ τῆς γλώσσῆς τοῦ Λαοῦ, ἀλλ' ἀεὶς θά διώξῃ βῆσιν ἐξυπηρετῶν τὰς κομμουνιστικὰς ἰδέας μεταχειριζόμενοι τὴν δημοτικὴν. Ἐτερον, ἐκότερον.

Ἐ' Ἔθνος 19-2-26

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἡ ἀπόφασιν πρὸ Ἰβρυσιν Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονικίᾳ, φέρει ἐπὶ τάπητος τό ὅλον ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα ἐν Μακεδονίᾳ, τό ὅποιον κάθε ἄλλο ἢ εἰς εὐρύσσεται εἰς εὐχάριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάστασιν θά ἦθῶνᾶτο τις νά ὀκοστηρίξῃ βῆσιν. Ἐτομεν τοῦτο ἔχοντες ὀκ' ὀψιν τὴν κατωτέραν κυρίως ἐκπαιδευσιν, ἡ ὀποιᾷ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ταύτης διεξάγεται σύμφωνα μὲ τὰ μέτρα τοῦ 1836 τὰ ἐπ' αὐτῆς ἐπρόνοιαν οἱ Βυζαντινοὶ νόμοι, οἱ ὀποῖοι εἰς μετ' ἡμέτερον, ὅτε μὲ τὰς μεταπολεμικὰς ἀνάγκας δύνανται νά συμβεβῆσιν. Ἐάν ὀ ἀμαθεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα σήμερον ἀνέρχονται εἰς 60 ο;), εἰς τὴν Μακεδονίαν, λόγῳ 15 α; τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τὰς ὀποίας ἐθνητοβργῆσε τό προσηφυγικὸν κόμα καί τὰ συναφῆ γεγονότα, τό ποσοστὸν τοῦτο ἀσφαλῶς ἀνέρχεται εἰς 70 ο;. Ἰπάρχουν χωρία καί συνοικισμοὶ ὀπου εἰς ἔχοντες σχολεῖο ὀφίσταται καί ὀπάρχουν ἄλλα ὀπου φοιτοῦν τόσοι μαθηταί, ὥστε εἰς ποσοτικῆ, ὀτε ποιστικὴ διδασκαλία νά εἶναι δυνατὸν νά γίνῃ.

Χρειάζεται ἐπομένως νά ἐνισχυθῇ ἐκ παντὸς τρόπου ἡ κατωτέρα, ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ὡ; ἀποτελοῦσα τὴν βῆσιν τῆς ὀλης παιδείας.

Ἐ' Πρωτὰς 22-2-26

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐκαινοποιήθη ὀ κουργικὴ εὐαρέσκεια εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Κοσμάν Μιχαηλίδην ἐπὶ τῆς ὀλης συντελεσθείσης ὀκ' αὐτοῦ ἐργασίᾳ εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴ διδασκῆρία ἐν τῆ ἐκπ. περιφερείᾳ Ἐρακλείου-Κρήτης.

ΤΥΠΟΙΣ Κ. Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ ΨΑΡΡΩΝ 41-ΑΘΗΝΑΙ

ΓΝΩΜΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Ἄλβερτος Τοῦμπ. Δὲν διπάρχει ἀμφιβολία πὸς ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων ἔχει ἀνάγκη νά ζωογονηθῇ. Εἶναι ἡ πνευματικὴ ἐρατὶα ἀποτελέσμα τῆς κυριωρίτις τῆς καθαρῶσεως ἡ μήπως εἶναι ἡ καθαρῶσεως σημάδι πνευματικῆς φτώχειας; Βρίσκονται καί τὰ δύο ὀ ἀλληλοεπίδραση, μὲ ὀποῖος περιμένει ἀκόμη ἀπὸ τοῦς Ἑλλήνας προκοπὴ καί εὐημερία πρέπει ν' ἀπαντήσῃ καί σὶδ πρῶτο ρῶήμα καί νά παραδεχῆ δι ἡ πνευματικὴ ζωὴ θ' ἀνοίσῃ καί πάλι μὲ τὴς ἔξαιρέσεως οἱ Ἑλλήνες ἀπὸ κάτω τοὺς τὰ δεσμὰ ἐνὸς φεύτικου κλασικισμοῦ. Εἰδεῖν πρέπει νά φοβούμενος μήπως ὀ ἔλληνομῶς νικηθῇ ἀπὸ τοὺς νεότεροσ ἀκόμη σὶτῆ Χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου, ποῦ γιὰ τὴν ὀρα βρίσκονται ἀκόμη χαμηλότερα, μὲ εἶναι γνωσμένοι σὶδ παρὸν καί τῆ ζωῆ του. Καθὼς παρατήρησε ἕνας εὐφυῆς συγγραφέας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τοὺς σημερινὸς Ἑλλήνες ἀρχίζουν οἱ νεώτεροι χρόνοι μαζὶ μὲ τὴν ἐπανάστασιν, καί τὸ δι δὲν κατωρῶσεως ἀκόμη καλὰ καλὰ νά περᾶσιν σὶτῆ νέα ἐποχῆ, φαίνεται ἀπὸ τό δι πολέμοῦν ἀκόμη γιὰ μὴ σύγχρονη λογοτεχνικὴ γλώσσα. Δὲν πέρασαν ἀκόμη οἱ Ἑλλήνες ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀναστάτωση ποῦ ἔφερε σὶτῆ Δύση σὶδ τέλος τοῦ μεσαιῶνα σὶδὸς λατινικὸς λαὸς μαζὶ μὲ τὴν lingua vulgaris τῆ νέα τοὺς λαϊκῆ συνείδηση (1908). Ἄν ὀπάρχη τίποτε ποῦ ν' ἀποδειχθῇ τὴν ἐσωτερικὴν συνοχῆ τοῦ νέου ἔθνος, αὐτὸ εἶναι τὸ λαὸ ἡ γλώσσα, ὀ λαὸς ὀ νεοελληνικὸς, καί σῆμερα δὲν ἀμφιβάλλει κανεὶς ἀπὸ ἐκείνοσ ποῦ μελέτησαν τό ζήτημα δι ἡ θεωρία τοῦ Φαλμεράιερ ἦταν σταθρῆ. Ἐχόντῃ τὸ δικαίωμα ὀ σημερινῶν Ἑλλήνες νά δομαζώμεται ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων, ἂν καί ἀνακατωθῆσαν μὲ ἔξνο αἴμα- καθὼς κἀεἰλλοκροσῶνται ὀ λαὸς. Καταλαβαίνει κανεὶς πὸς ὀ Φαλμεράιερ ἐρέθεισ τοῦς Ἑλλήνας, εἶναι ὀμως λυπηρὸ δι τοὺς ἔσπρωξε πὸς βαθιὰ σὶτῆν πλάνη ποῦ ἡμῶδοσε καί ἐβλαψε τὴ λογοτεχνικὴ ἐξέλιξη τοῦ λαοῦ.

Δὲν πρόκειται μόνον γιὰ τὴ φιλολογία καί δὲν πρόκειται σὶδ γλωσσικὸ ζήτημα μόνον γιὰ τὴ λογοτεχνία καί τὴν ἔθνικὴ ἀνατροφή, μὲ καί γιὰ τὴ πολιτικὴ θέση τοῦ ἔλληνοκροσῶντος ἔμποδίζεται ἡ δύναμη τοῦ λαοῦ ν' ἀπλωθῇ μὲ τὴ δυσίρεστη γλωσσικὴ κατάσταση, ποῦ προπάντων σὶδ σχολεῖα τῆς διαπορᾶς φανερῶνται σὶδ βλαβερά τῆς ἀποτελέσματα. Ἐνας λαὸς ποῦ παρατῆ τὴν ἡτηρικὴν τοῦ γλώσσα καί μάλιστα τὰ βελίει, εἶναι ὀδ νά μισοαρνήται τὴν ὕπαρξῆ του—τοῦλάχιστον σὶτῆ Ἐυρώπῃ.

Οἱ λόγοι τῆς Ἑυρώπης ποῦ καταγίνονται μὲ τὰ μεσαιωνικὰ καί νέα ἔλληνα ὀχι ἐρασιτεχνικὰ μὲ σὶδ ἐπιστῆμονες, εἶναι σχεδὸν χωρὶς ἐξαιρέση μὲ τό μέρος τοῦ δημοτικισμοῦ καί τὸ δηλώσαν συγγὰ καί καθαρά... Ὄποῖος ξένη ἀπὸ ἱστορία τῆς ἔλληνας γλώσσας χαμογελᾷ σὶδ ἀκούει τὴς ἐρασιτεχνικῶς ἀντιεπιστημονικῶς ἰδέας, μὲ τὴς ὀποῖος οἱ συγγῶγοι τῆς ἐπιστήμης γλώσσας ὕπερασπίζονται τὴν ἀπογῆ τοὺς καί ἀπορεῖ πὸς ὀλη φρονιμάδα καί σεβασμὸ τοῦ ἐαυτοῦ των δείχνουν ἄμα βελόντῃ τὴν ἡτηρικὴ τοὺς γλώσσα, τῆ δημοτικῆ (1912).

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

Τέταρτο άρθρο του κ. Δελμούζου

Σε τρία προηγούμενα φύλλα δώσαμε διεξοδική περιλήψη από τις τρεις πρώτες όμιλλες του κ. Δελμούζου. 'Επρόκειτο να γίνουν ακόμη δύο όμιλλες, όταν ξαφνικά η οργανωτική αρχή τις απαγόρευσε.

'Επειδή το «Αίσω. Βήμα» νομίζει πολύτιμο για τους αναγνώστες του το σύνθημα των σκέψεων που εσκόπευε ν' αναπτύξη στις όμιλλες του ο κ. Δελμούζος, θα δημοσιεύσει περίληψη και από τις δύο τελευταίες διαλέξεις που δεν έγιναν, και τις οποίες ευαρεστήθηκα να μάς δώσει ο κ. Δελμούζος.

Στις περασμένες όμιλλες είδαμε ότι ούτε η διοίκηση, ούτε η οργάνωση της παιδείας ούτε και το πρόγραμμα της στηρίζεται στη ζωντανή νεοελλην. πραγματικότητα. 'Ανάλογη είναι η μόρφωση του διδακτικού προσωπικού. Κι έτσι αντί να υπηρετή η παιδεία την κοινωνία και το έθνος, ζημιώνει θετικά. Γι' αυτό ο δημοτικισμός ζητεί τη ριζική αλλαγή της. Και τέτοια γόνιμη αλλαγή, κυρίως στο πρόγραμμα, μπορεί να γίνει μόνον με το δημοτικισμό. Γιατί όπως είδαμε δημοτικισμός δεν είναι μονάχα γλώσσα, τύποι και λέξεις, μα είναι η ίδια η αυθπαρξία μας, η ζωή μας.

'Αν όμως διοίκηση, οργάνωση και προπάλιν πρόγραμμα έχουν μεγάλη σημασία, το ίδιο μεγάλη σημασία έχει και η μέθοδος και η σχολική ζωή. **Στηρίζονται τόσα η μέθοδος και η σχολική ζωή της έλλ. παιδείας στη δική μας πραγματικότητα;** 'Η έννοια της πραγματικότητας περιλαμβάνει και το παιδί, και στην πραγματικότητα του παιδιού καθώς και στο σκοπό της παιδείας πρέπει να βασίζεται και μέθοδος και σχολική ζωή, αν θέλει να μη στέκει στον άερα.

Ποιός είναι ο σκοπός της παιδείας; Να έτοιμάση τον τρόπο του για τη ζωή. Ζωή όμως θα πη άγώνας και γι' αυτόν είναι ικανός όποιος μπορεί να προσπαθή μόνος του να υπερνική δυσκολίες, όποιος έχει ανεπτυγμένες τις ενεργειακές του ικανότητες. Αυτός πρέπει ν' αναπτύξει το σχολείο στο παιδί για να πετύχη το σκοπό του. 'Ενεργειακές όμως ικανότητες δεν αναπτύσσονται με την παθητικότητα, αν αφήσης το παιδί σε όλη του και σχολική περίοδο να κάθεται παθητικό. Αναπτύσσονται μονάχα με την ενέργεια, με τη δράση, αν το σχολείο βάλη το παιδί από την αρχή να ενεργή, να δρα, να υπερνική δυσκολίες και εμπόδια. Το παιδί δηλ. να είναι κέντρο και όχι ο δάσκαλος. Αυτός θάνα μονάχα βοηθός, οδηγός.

Στη μετασχολική του όμως ζωή το παιδί δε θα ζήσει μόνο, αλλά μέσα σε ένα οργανωμένο κοινωνικό και έθνικό σύνολο, που η πρόοδος του είναι ο άπώτερος σκοπός της παιδείας. Γι' αυτό η παιδεία πρέπει να έτοιμάση το άτομο για τη ζωή του έτσι, ώστε η ατομική δράση να μην υπηρετή μόνον το άτομο εγωιστικά, αλλά να υπηρετή συγχρόνως και να υψώνη το σύνολο όπου ζή. Γι' αυτό είναι απαραίτητο ν' αναπτυχθή στο παιδί η κοινωνική άρετη. Αυτή όμως δεν διδάσκειται με λόγια, αλλά πρέπει να τη ζήσει κανείς, να του γίνει εσωτερική ανάγκη. Γι' αυτό το σχολείο πρέπει ν'

αφήση το παιδί να ζήσει σ' ένα οργανωμένο κοινωνικό σύνολο, να ζήσει τη δική του ζωή, αυτό να δημιουργήση την παιδική του κοινωνία. 'Ετσι η μετασχολική ζωή θα είναι συνέχεια της σχολικής και όχι χάσμα ή αντίθεση. Τέτοια μέθοδος και σχολική ζωή απαιτεί ο σκοπός της άγωγής.

Είναι όμως έτσι η μέθοδος και η σχολική ζωή της παιδείας μας; άρκει ο καθένας να θυμηθί τα μαθητικά του χρόνια και η απάντηση θάνα άρηνητική. Καρφωμένοι στο θρανίο χρόνια ακούγαμε παθητικά το δάσκαλο να μιλά, αυτός σκεπτόταν, αυτός ενεργούσε κι έμεις ακούγαμε. 'Ετσι από την Α' του δημοτικού ως το τέλος του Πανεπιστημίου. Και αν τα τελευταία χρόνια άλλαξε η μέθοδος και ο δάσκαλος διέλυε το μάθημά του σε έρωτήσεις, ή ουσία έμεινε η ίδια, γιατί και πάλι αυτό ώδηγούσε, μιλούσε, σκεπτόταν και ο μαθητής ακολουθούσε χωρίς να ξέρη που πάη. 'Από την Α' του δημοτικού ως το Πανεπιστήμιο μάς ώδηγούσε ο δάσκαλος από το χέρι σε μωρά παιδιά και στο τέλος μάς πετούσε το σχολείο μονομιάς στη θάλασσα της ζωής χωρίς να ξέρουμε κολύμπι.

Και στη σχολική ζωή το ίδιο. Στο σχολείο η δε ζούσαμε καμιά ζωή και βασιλευσε νεκρα—ένω έξω ζούσαμε κρυφά τη δική μας παιδική ζωή—η είμαστε ύποχρεωμένοι να παίζουμε παιχνίδια βιβλικά και να πηγαίνομε περίπατο σε νεκρική πομπή, να ζήσουμε δηλ. με καλούπια των μεγάλων... 'Εξαιρέσεις και αν υπάρχουν είναι μετρημένες και κάνουν πιο χτυπητό τον κανόνα, το γενικό. Μέθοδος και σχολική ζωή της έλλ. παιδείας επιβάλλουν, καλλιεργούν την παθητικότητα, τον εγωισμό με τη βαθμολογία και το κίνημα της φιλοπρωτίας, την περιώνυμη «μαρτυρία» (το: αυτός, κύριε, τόκανε είναι τοπική φράση, την χαζοπαιχία, την κρυψίνια κτλ. έλαττώματα δηλ. αντίθετα με την κοινωνική άρετη). **Μέθοδος και σχολική ζωή της παιδείας μας δεν ανταποκρίνονται στο σκοπό της, εργάζονται αντίθετα με το σκοπό της.**

Ο σκοπός της παιδείας δείχνει καθαρά τί έπρεπε να κάμη το σχολείο το σ' αυτά τα δυο ζητήματα. Πιο καθαρά φαίνεται αν ρωτήσωμε το ίδιο το παιδί, **αν κοιτάξωμε τη δική του πραγματικότητα, τον τρόπο που μορφώνεται και ζή στην προσχολική του περίοδο.** 'Εχει μορφώνεται μονάχο του με τη δική του ενέργεια, με τη δράση, παλεύοντα με τα ίδια τα πράγματα, με τις δυσκολίες. Το παιδί καταχτά μόνο του το περσότημα. τη γλώσσα, τη γνώση, την πείρα, τη ζωή αυτό είναι το κέντρο, αυτό άπορεί, δοκιμάζει, κινείται, ενεργεί. Οι δικό του το παραστέκουν πάντα βοηθοί και άδηγοί. Το ίδιο και η ζωή του. Δε ζή μόνο του και καρφωμένο στην καρέκλα, αλλά σ' ένα οργανωμένο κοινοτικό σύνολο, την οικογένεια και έξω χωρα φτιάνει το δικό του φιλικό κύκλο,

όπου ζή μιιά ζωή όμαδική δημιουργημένη από τα ίδια τα παιδιά, με τις δικές της αξίες και τη δική της μορφή. 'Εκεί μέσα καλλιεργείται το κοινωνικό ένστικτο του παιδιού.

Μέθοδος και σχολική ζωή της παιδείας δε στηρίζεται στη σοφή πραγματικότητα του παιδιού, ενώ το σχολείο για να πετύχη το σκοπό του δεν έχει να κάνει άλλο παρά να συνεχίση το φυσικό αυτό τρόπο που μορφώνεται και ζή το παιδί στην προσχολική του περίοδο. Κι εδώ δηλ. το σχολείο να γίνει συνέχεια ζωής και όχι ν' άνοιξη χάσμα. Να γίνει ένα σχολείο ζωής και εργασίας, όπου το παιδί θ' αναπτύσσεται ελεύθερα εργαζόμενο, ζώντας τη δική του ζωή, αυτό το παιδί θα είναι κέντρο σε τέτοιο σχολείο και όχι ο δάσκαλος. 'Ετσι από το δημοτικό ως το πανεπιστήμιο.

Το σχολείο όμως δε θα εφαρμογή άπλα τον τρόπο που μορφώνεται και ζή το παιδί, μα θα τον συστηματοποίηση και θα τον προσαρμόση σύμφωνα με το σκοπό του. 'Ετσι θ' αφήση το παιδί ελεύθερο να εργαστή και να ζήσει, ελευθερία όμως δε θα πη άναρχία ή πείσμα. Το σχολείο ζητεί να μορφώση πειθαρχημένη σκέψη και βούληση, αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς όρια και άπαγόρευση' θ' αφήσης το παιδί ελεύθερο να πάρη το θέμα που το ενδιαφέρει, μα ότι επιχειρήσει θα έμπεινής να μη το αφήση στη μέση, αλλά να το βγάλη πέρα και όσο μπορεί καλύτερα. 'Ορια χρειάζονται όχι μόνο στη μέθοδο, αλλά και στην έκλογή της ύλης και προπάλιν στη σχολική ζωή. Θ' αφήσης τα παιδιά ελεύθερα να δημιουργήσουν τη δική τους ζωή με τη δική της μορφή, να ζήσουν μέσα σε μιιά οργανωμένη μαθητική κοινότητα. 'Εκεί όμως και δαστάθεια και τον κλονισμό που παρατηρούμε στην έλλ. σχολική ζωή, θα τ' άντικαταστήση η σκληρή σταθερότητα. Είναι πρώτα μερικές βασικές προποθέσεις για κάθε εργασία, όπως η τάξη, και μερικές στοιχειώδεις ήθικες άρχες που άμέσως από την αρχή πρέπει να υψώνονται σε κάθε σχολείο σαν κάτι άπτόνητο που δεν επιδέχεται συζήτηση. Με τον καιρό να δημιουργηθί στο σχολείο μιιά παράδοση άπρόσωπη, παράδοση όμως μονάχα παιδίσιο που θα περικλείνη πλούσια ελεύθερη σχολική ζωή, παιχνίδια, περιπάτους, εκδρομές, γιορτές κλπ. 'Η άυτοδιοίκηση δεν είναι άρχή, αλλά τέρμα και τέρμα μάλιστα έξωσχολικό. Σ' αυτή θα τείνη βαθμιαία η μαθητική κοινότητα βαθμιαία θα καταχτά όλοκαι ύψηλότερες αξίες, θα τις καταχτά με άγώνα του άτόμου κατά του έαυτού του, της κοινότητας κατά του άτόμου και του έαυτού της και όχι κατά του δασκάλου. Και θα είναι έτσι αν ο δάσκαλος υψώνεται έμπρός των με καθολική ύπεροχή και το είναι του δια το αισθάνονται τα παιδιά μονάχα σαν άλύγιστο χρέος, αλλά ως σαν πλατιά, διάχυτη άγάπη. Μονάχα με τέτοια μέθοδος και σχολική ζωή βασίζεται το σχολείο σε στερεό έδαφος και μπορεί να άδηγηση στο σκοπό του.

'Εδώ πρέπει να σημειωθί ένα παράξενο φαινόμενο που έχει καθολικότερη σημασία για την έπιστημονική και γενικά την κοινοτική μας πίστη. 'Υπάρχουν παιδαγωγοί σε μάς και μάλιστα από τους

πιδ νέους που διαφέροντ' ριζικά στο γλωσσικό ζήτημα, το νομίζουν ή δσήμαντο ή άνύπαρχο για την παιδεία και ακολουθούν την καθαρύουσα με κλασική συντηρητικότητα. Και όμως οι ίδιοι είναι ριζοσπαστικοί στη μέθοδο και σχολική ζωή, δέχονται την αντίληψη που ανέπτυξε παραπάνω και ζητούν ένα σχολείο εργασίας και ζωής. Έδώ έχουμε χαρακτηριστικό παράδειγμα για την άπλη μεταφορά, τον εύκολο αναλογικό συλλογισμό, τη μίμηση, που σε τόσα βασανίζει τον τόπο μας. Το σχολείο εργασίας, είναι η νεότερη παιδαγωγική κίνηση στον πολιτισμένο κόσμο και την παρακολουθούν στα πιδ φρεσκοτυπωμένα ευρωπαϊκά βιβλία. Η κίνηση αυτή έχει ώριμάσει έξω φυσιολογικά και στηρίζεται σε προϋποθέσεις τόσο αυτονόητες, που ούτε καν και αναφέρουν οι ξένοι. τέτοια προϋπόθεση π. χ. είναι ότι το σχολείο έχει ένα έκφρασιγνό μέσο που μπορεί να έκφραση όλο τον ψυχικό κόσμο του παιδιού άν την άρνηση, σωριάζεται όλο το οικοδόμημα. Κι αυτό άκριβώς γίνεται με το περιεργό ταίριασμα σχολείου εργασίας και ζωής με την καθαρύουσα.

Σχολείο εργασίας θά πη ένα σχολείο που παίρνει το παιδί όλοζώντα όπως είναι, με όλα του τα ενδιαφέροντα, και το άφηνει ν' αναπτύσσεται εργαζόμενο. Το παιδί είναι το κέντρο, αυτό μιλάει, άπορεί, ενεργεί και ό δάσκαλος παραμερίζει' εργαζεται σύμφωνα με τα ενδιαφέροντά του και ό,τι το ενδιαφέρει ώς την ηλικία των 12 χρόνων είναι το συγκεκριμένο, το χειριστό, ή καθημερινή ζωή. **Αδίκη όμως ούτε ό μεγάλος δέν τολμά να την έκφραση προφορικά ούτε και γραπτά άκόμη στην καθαρύουσα, γιατί ή θά γίνει γελοίο ή δέν μπορεί καθόλου να έκφραση ή κοινή αυτή ζωή με την κ. καθαρύουσα.**

Έτσι ύψώνεται στην Ελλάδα ένα περιεργό σχολείο εργασίας όπου η δέν θά δοθούν καθόλου τα πράγματα που ενδιαφέρον τον παιδί, ή άν δοθούν, το παιδί άναγκαστικά θά βουβαίη. Και όμως δέ βουβαίνονται μιλούν. Πώς γίνεται αυτό άκούσετε ένα μικρό παράδειγμα. Το παίρνω από την «σύγχρονον διδακτική» του Gaudig μεταφρασμένη από τον παιδαγωγόν κ. Σπ. Καλλιόφω. Είναι «ή ελευτέρα εργασία της ομάδος κατά την διδασκαλίαν άναγνωστικού τεμαχίου» **στη δευτέρα τάξη του δημοτικού, δηλ. σε παιδιά 7 - 8 χρόνια:** . . . Κατά την συζήτησιν πρόκειται ομάδες τινές παιδιών **αυτενεργώς να εισδύσουν εις τό περιεχόμενον (του τεμαχίου) ό διδάσκαλος . . . παρακολουθεί τον διάλογον της ομάδος . . . διδει τον σκοπόν της εργασίας: εκ του άναγνωστικού μέλλον να ξευρεθούν εις μέρους διανοήματα. — Μαθήτρια τις παρέχει την έκγραφήν (δ φανανάτης). Έτέρα μαθήτρια: **εις δύναται να δηλώση διανήμά τι εκ του άναγνωστικού τεμαχίου; — Μαθήτρια τις: δ φανανάτης εργαται με μακίαν ράβδον.** Η αυτή μαθήτρια . . . συνεχίζει τον διάλογον: **εις έχει ιώρα να ελπη κδ ι τι; — Μαθήτρια τις: δ φανανάτης δι' ώς εκλεισε θαλίην θυρίδα κ.τ.λ.** Θα εργατική ομάς, ό διδάσκαλος παρέχει τον σκοπόν της εργασίας . . . Παρευθός μαθήτρια τις: **αρχίζω . . . εις διηγείται περαιτέρω; — έτέρα συνεχίζει: δ φαναλάτης διά στροφής άνογει την στροφιγγα του αερίφωτος . . .** Η πρώτη . . . **ιδ.ν εργαται δ φανανάτης με μίαν ράβδον. Φέρει αυτήν εις τ. θ ώμου . . .** Παιδών Β: **θι έκπεθύμουν να γνωρίζω άν δ φανανάτης πληρώνεται διά την****

εργασίαν. (Ζωηρά συζήτησις —) Παιδίον Γ: **Συμπεραίνω ότι εν πύλει ειη ή Δειψία, άνάγκη να υπάρχουν πλείστοι άνάπτις, διότι πάροχος τώσοι πολλοί δδοι κελ. κελ.** Το σχολείο εργασίας τινάχτηκε στον άέρα, το παιδί χάθηκε κι έμεινε μονάχα ό μεταφραστής με τη γλώσσα του! Και τό κομμοιτραγικό αυτό κατάντημα δέν γίνεται μονάχα στο δημοτικό σχολείο, αλλά και στο άνώτερο. Τα παραδείγματα πληθύνον στο ίδιο το βιβλίο. Φράνει μονάχα ό συλλογιστούμε ότι το σχολείο εργασίας λέγεται και εινε και σχολείο ζωής, όπου κινούνται πλάσματα ζωντανά.

Έτσι γίνεται, τόσοι κόποι χάνονται άσκοπα, μά και ζημιώνουν θετικά, όταν άγνοούμε ή δέν μπορούμε ή δέ θέλουμε να ιδούμε τη δική μας ζωή με τους δικούς της όρους, τη δική μας πραγματικότητα. Αυτή δέ θά μάς την πουν οι ξένοι, είναι δική μας δουλειά. Άν δέν την κάνουμε, δέ βγαίνουμε πέρα από τη μίμηση, μένομε άνεδαφικοί. Το ίδιο φαινόμενο παρατηρούμε και στην έκπαιδευτική κίνηση. Παίρνω ένα παράδειγμα από κάποια μελέτη του κ. **Έξαρχοπούλου** «ή ύποβολή ώς μέσον παιδαγωγικών». **Ό γάλλος πειραματιστής θέλοντας ν' άποδείξη τη δύναμη της ύποβολής στα παιδιά, τους δείχνει κάποια εικόνα μ' ένα κουμπι και τους κάνει διάφορες έρωτήσεις. Ό κ. Έξαρχόπουλος τις μεταφράζει έτσι: «Τό κομπιον. 1 Πώς είναι προσημομένο επί του χαρτονίου; 2. Είναι έκθεζόμενο ή είναι άθικτον; . . . Τι χρώμα έχει τό ρήμα, όπερ διέρχεται διά των όπών και προσαρμόζει τό κομπιον επί του χαρτονίου;»** Η τους δείχνει την εικόνα ενός προσώπου και ρωτά έτσι: **«Είνι φειδύ βαθύ ή κυανούν βαθύ τό χρώμα της;»** Όταν ρωτήσης όμως με τέτοια φρασεολογία τό δικό μας παιδί, δίνεις στο πείραμα άλλο σκοπό και άλλο περιεχόμενο. Κάνεις πείραμα γλωσσικό και τό πόρισμα θάσαι για τη γλωσσική κατάσταση του παιδιού. Δέ θά τη καταλάβη, όπως δέ θά καταλάβη καλά ούτε και ό μεγάλος.

Έτσι ενώ γίνεται άξιόπαινη προσπάθεια να χρησιμοποιηθή και σε μάς τό παιδαγωγικό πείραμα, ή προσπάθεια αυτή κινδυνεύει να μείνη άγονη μίμηση, όσο άγνοούμε τη δική μας πραγματικότητα. Το ίδιο γίνεται και με τη νέα κίνηση για τη σχολική ζωή. Παντού φυτρώνουν από τη μιá μέρα στην άλλη μαθητικές κοινότητες και ή πρόοδος αρχίζει από την πρώτη μέρα άληθινή. Καταστατικά, έκλογές, παιδικό δικαστήριο και κάποτε μάλιστα και περιόδικα. Το αποτέλεσμα; Σε μιá κοινότητα τα παιδιά δέροντον τό δάσκαλό τους και άλλου άλλα. Και πολύ σωστά, γιατί κι εδώ πρόκειται για μίμηση και μάλιστα έκπικίνδυνη. Είναι πολυμιμότητα τό κοινοτικό σύστημα, μά δέν μπορεί να φυτρώση από τη μιá μέρα στην άλλη σαν μανιτάρι. Θά πάρης τό παιδί από μικρά και θ' άρχισης από τα μικρά και τ' άσήμαντα δοκιμάζοντας πάντοτε τό έδαφος που σκεπεις. Μιά μαθητική κοινότητα θέλει καιρό, χρόνια, σταθερό βήμα, έντατική προσπάθεια και όμόφωνη συνεργασία όλου του προσωπικού, και άπάνω απ' όλα δασκάλους με χέρι δυνατό και με καθολική ύπεροχή. Τέτοια προσπάθεια έγινε και στο Μαρόλειο, μά πέρασαν δίόμισον χρόνια και είμαστε άκόμη στην άρχή. Άν αφηνόμαστε στην όρμη και την άπειρία των παιδιών, ή προσπάθεια θά βούλιαζε στα πρώτα της βήματα. Και πάλι με όλη την περίσκεψη οι δασκοίτες που παρουσιάζονται είναι άκόμη πολλές

και μεγάλες. Και όμως με όλες τις δυσκολίες τ' άποτελέσματα πλούσιμα. Φράνει μόνο τό κοινοτικό σύστημα να μίν είναι άπλη μεταφορά, μίμηση ξερή. Μελέτης καλά την πραγματικότητα των παιδιών που έχεις εμπρός σου, και ή προσπάθεια σου θά πάρη δική τους μορφή, καθαρά νεοελληνική. Και αυτό όμως με χρόνια πολλά και με την άπαράτητη προϋπόθεση πώς τό σχολείο έμψυχώνεται από προσωπικό άφρωσιωμένο και με καθολική ύπεροχή. Προϋπόθεση δυσκολότατη, αλλά βασική. Άν ένας τόπος θέλει παιδεία άληθινή, πρέπει ν' άποκτήση δασκάλους άληθινούς, ζωντανούς. Σε τό δάσκαλό του τό παιδί να ζήση την άξία μάς προσωπικότητας. Έδώ τό χρέος της κοινωνίας, της πολιτείας και προπάντων του δημοτικισμού είναι βαρύτατο.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

(ή συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)
ένδεχομένου κινδύνους μεταίωσις του νομοσχεδίου εκ της τυχόν παρασκευής του εις τας οικονομικάς υπηρεσίας εκ νέου, έκζητούν προσωπικές τροποποιήσεις μη αναλογίζόμενοι τας συνεκείας αυτών και την δυσμενή άτμόσφαιραν την όκειαν έκημιούργουν από την τοιαύτην, εμφάνισιν. Η κατάτησις αυτή των δυνάμεων του Κλάδου είναι φανερόν ότι έχει ώς άναγκατον έκακολούθημα την μείωσιν του κύρους του και της δυνάμεώς του.

Άλλά και ή τοιαύτη εμφάνισις από οργανωτικής άπόψεως δέν είναι δόλου ευχάριστος και ένθαρρυντική. Διότι τα άποτελέσματα όλων αυτών των αντιθέτων και άκαιρών και άλληλοσυγκρουμένων ενεργειών έχομεν εκ των όπτερώων ένδοπίον μας. Διότι δσον ή άδιαφορία και ή άδύναται μείνουν την δύναμιν του Κλάδου και ζημιώνουν τα συμφέροντά του, τόσον και οι διάφοροι, άκαιροι, άσυγχρόνιστοι και αντίθετοι ενέργειαί έκι μικροεκπορευθειών έκθέτου δλόκληρον τον κλάδον και εμφανίζου τοντον διχασμένον και άσύμφωνον επί των γενικωτέρων ζητημάτων του. Και κατά την παρομίαν: «δπου λαλούν πολλοί κοκόροι άργει να ξεμυρώτη».

Παρατηρήθη άκόμη ότι ό Κλάδος πρδς έκτυχίαν των βλέψεων αυτού έχει άνάγκην από τό ενδιαφέρον της Κοινωνίας, τό όποιον πρέπει να έκδηλωθή. Το ενδιαφέρον τοστο κερδίζεται όχι μόνον διά της θετικής εργασίας μας εις τό σχολειον αλλά και δι' έκμύονου συστηματικής εργασίας εις την Κοινωνίαν διά τον προορισμόν του λαϊκού σχολείου και την άξίαν της εργασίας του.

Ένεκα των άνωτέρω λόγων ή Διοικήσις κατέληξεν εις τό συμπέρασμα να θέση ένόπιον της Συνελεύσεως πρδς συζητήσιν την άνωτέρω πρότασιν. Έπιφυλάσσεται δέ όπως άναπτύξη τας άκρίφεις της εκ' αυτής δι' ένός μέλους της Διοικήσεως κατά την Γενικήν συνέλευσιν.

- Τό Διοικητικόν Συμβόλιον
Ο Πρόεδρος
Α. Ρουχωτάς
Τά Μέλη
Δ. Δούκας, Η. Δημητριάδης,
Α. Γιούρτζης, Ε. Ρίπουλη

Η Πειθαρχία όστις άποφάσεις των δυνάμεων και της Ομοσπονδίας εινε ό πρώτος όρος για τη ζωή της οργανώσεως και την έκτυχία των άγώνων της.

“ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Έκδίδεται κατά Κυριακήν

“DIDASCALICON VIMA,”
(TRIBUNE D' INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux : 27a, rue Deligeorgi Athènes

Συνδρομή έτησια δραχ. 40
διά τὸ ἔξωτερον = 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς :
“Διδασκαλικὸν Βῆμα,”
Δεληγιώργη, 27α Ἀθῆνας

Ἀγγελλίαι—Καταχωρήσεις 5 δρ. ὁ στίχος

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ
ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΣΥΛΛ. ΛΕΙΒΩΥ

Κατὰ τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ἐξελέγει καὶ κατὰ τὴν 23ην ἴδιου μηνὸς καθιερώθη εἰς σῶμα τὸ νέον Διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Παλλεοβιακοῦ συλλόγου ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος Χρ. Παπαδουλῆς, Ἀντιπρόεδρος Γ. Χατζηγεωργίου, Γραμμ. Π. Ζερβός, Ταμίας Ἐλεονώρα Κοκοινοπούλου, Διαχειρίστρια Ἀγαθὴ Εὐγενίδου, Σύμβ. Π. Σακκῆς, Εὐαγ. Ἀνανιάδης, Βικτωρία Ρομολιάτου, Παν. Ἀργυρίου καὶ Δ. Καραβασιλῆς

Ἡ πρώτη φροντίς τοῦ νέου Διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξε ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ πληροτέρα καὶ ἐνεργότερα συμμετοχὴ τῶν μελῶν τῆς Περιφερείας εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἡ ἐνίσχυσις ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ὁ Πρόεδρος **Κ. Παπαδουλῆς** Ὁ Γραμματεὺς **Π. Ζερβός**

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ

Μεταθέσεις

Μετατίθενται ὁ δημοδιδάσκαλος Γ. Ἀσημακόπουλος εἰς τὸ δημοτ. σχολεῖον Ὀμῆρ—Ἐφένδη—Φακίδος, ἀμειβόμενος δὲ ὁ δημοδιδάσκαλος Β. Στεφοπούλου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Γουδι Κουπονίου Ἀθηνῶν καὶ Κ. Γεωργόπουλος τοῦ 13ου δημοτικοῦ σχολείου ἄρρηνων Ἀθηνῶν, τῆ αἰτήσεως τῶν ἀ δημοδιδασκάλου Μαρία Κωνσταντίνου τοῦ 18ου δημοτ. σχολείου ἄρρηνων Πειραιῶς καὶ Μελομένη Πυλαρινοῦ τοῦ 27ου ἄρρηνων Ἀθηνῶν, ἡ δημοδιδασκάλα Κλεώ Σιδηροκαστρίτου ἐκ τοῦ δημοτ. σχολείου Εὐνοχωρίου—Μεσολογίου εἰς τὸ σχολεῖον Μουσουλίου Μεσολογίου.

Προ. Σηλησιόπουλου εἰς Πλανήτερον Ἀγγελικὴ Στεφοπούλου εἰς Μαζεῖτα, Ἰωάν. Ἡλίας Γοντιζῆς εἰς τὸ 21ον Ἀθηνῶν, Ἰ. Ἀρβανιτάκης εἰς τὸ 20ὸν ἄρρ. Ἀθηνῶν, Χριστίνα Μαλαχοῦ εἰς τὸ 30ὸν Ἀθηνῶν, Β. Κορωϊνῆς εἰς Ἀγ. Παντελεῖμονα Κερκύρας, Γερ. Εὐαγγελίτης εἰς καὶ Χανδῶτα, Σπυρίδων Σταθῆτος εἰς Βλαχῆτα, Ν. Θεόδωρου εἰς Χαλλῆν. Ἀθ. Κατσιμάνης εἰς Φτέρην Ἑλληνικῆ Μῆλις εἰς Γραμμένον, Βασιλικὴ Καραπάνου εἰς Νεοχωρόπουλον, Κασ. Στρατηγοπούλου εἰς Ὑδραν, Εἰρήνη Παπαγεωργίου εἰς Σπέτσας, Ἐλένη Καφετζῆ εἰς Νεάπολιν, Παρ. Τσιχλῆ εἰς Φινωκαλιὰν, Εὐάγ. Δουδουλιὰν εἰς Ἀχιλλεῖον, Μαίρη Δελμητέρου εἰς Χαλάνδριον, Ἰ. Γεννηματῆς, Κ. Κάρμας καὶ Χ. Δημητρακόπουλος εἰς Πόρτυπον Ἀθηνῶν.

Ἀπολύσεις

Ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτ. σχολείων Σίμου Σ. Κυρια-

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟ ΕΠΙΔΟΘΕΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας παρουσιάζει πρὸ τοῦ Ὀμοσπονδίου τῆς Παιδείας ἀνεπιτήδευτον φάρον τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κλάδου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιδόσασα τὸ κάτωθι ὑπόμνημα.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνασυγκροτῆσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας διερωτῶμεθα τὴν γνώμην τοῦ Κλάδου, τὴν ὅποσαν ἐκ μακροχρόνου πείρας ἐμόρφωσεν εὐ-ο, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ θέσῃ ταύτην ἐνώπιον Ὑμῶν μετὰ τὴν παρλιθῆσιν εἰς συντελεῖ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων τῆς εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς διοικήσεως. Κατὰ ταῦτα ὁ Κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων θεωρεῖ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἀπαραιτήτου εἰς τὰ συμβούλια δι' αἰρετῶν μελῶν τὰ ὅποια ἀπεβαίνουν οἱ πραγματικοὶ διεργηταὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ τῶν ἀναγκῶν του, ὡς αὐταὶ ἐμφανίζονται ἐν τῇ πράξει.

Πρὸς τοῦτο μικρὰ ἀνασκόπησις τοῦ θεσμοῦ ὡς ἐπιτοῦργησε θὰ ἦτο πολὺ χρήσιμος. Ὁ κατ' ἐξοχίαν ἀποκεντρωτικὸς εὐτος θεσμός ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ἐντεθῆν, καταρρακούμενος ἀδιακόπως ἐπὶ τὴν μανίαν τῶν καθῶν τῶν κομμάτων ἀπέβλεπε πᾶσαν οὐσιαστικὴν ὑπόστασιν περιουριζόμενος μόνον εἰς τυκτικὴν ἐργασίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μὴ ἐξυπηρετῶν οὐσιαστικὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας. Καίτοι ὅμως ἦτο τοιαύτη ἡ ὑπόστασις του, ἐν τοῖτοίς καὶ ἡ τυκτικὴ αὐτῆς διατήρησις του ἀπέβαινε κατ' ἐξοχίαν ἐνεργητικὴ ἔστω καὶ ἀρνητικὴ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ μάλιστα, τοῦ τμήματος τῆς δημοτικῆς, διότι αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐσπερ. συμβουλίων ὡς ὑποκείμεναι εἰς ἐλεγχον ἐρρυθμίζοντο μετὰ προσοχῆς καὶ ἀντικειμενικότητος, εὐτε δὲ ἐχρησίμευον ὡς ἐγγύθους διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐργασίαν τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἡ ἀνάγκη ὅμως οὐσιαστικωτέρας ἐργασίας ἐπέβαλλε τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ συμβουλίου καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν του ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔργα τὰ καθαρῶς ἐκπαιδευτικά. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἦτο ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένη. Ὅδχ ἦντο διὰ τὸ τμήμα τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὅποσον ἔχει τὸν πολυπληθέστατον κλάδον τῶν ὑποκλήτων (10.800 δημοτ.) ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ἀκόμη ἀπαραιτήτου ἐκ μέρους τοῦ Κλάδου νὰ εἶναι ἴδιον τμήμα ἐν τῷ συμβούλιῳ διὰ τῆς κολλητικῆς ἀνάγκης τῆς ἀγ. Ἐκπαιδεύσεως π. χ. διοικήσεως διδακτικῆς β.δ.λ.α. ἐφέσεις μετιθέσεις ὑπηρεσιακαὶ κλπ.

Διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας ἀνάγκας καὶ τὰς κολλητικὰς καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου ἰδιαίτερα μέριμνα,

κίδης καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι Καστανῶν Λιδυμοτείου Β. Δημητρόπουλος καὶ Ἄνω Μπουνίου Μεσολογίου Α. Στρατιόπουλος.

Παρατηρήσεις

Χρυσ. Μαυρογιάννης Δοξάτου, Μιχάη Ἀναστασιάδου Φούστανη, Ἄλ. Μόμμος Τζούμπος, Θεοφ. Ἀνδρεόπουλος Μεσολογίου, Δέσπω Μαγειροπούλου Κομποῦ, Νικόλ. Δέσπω Κοβασιάν, Ἰωάν. Παπαγεωργίου Δοκού, Ἄνδρ. Μῆλι Β. Ἰωαννίνων, Ἀγλαΐα Τσακίρη Ὑψηλομετιώπου, Μαρία Ζιχαριάδου Κατοῦμου, Δημ. Μαπαγεωργίου Παλαιοχωρίου, Κων. Σπυροῦδη Ταύρης, Ἀλκμήνη Γουναροπούλου Κορονοφαλιάς, Ἀρίστη Στεφάνου Τρεπίστης.

εὐτως ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται πραγματικῶς αὐταὶ ὡς ἐμφανίζονται ἐν τῇ σχετικῇ ζωῇ καὶ τῇ πράξει. Πρὸς τοῦτο ὁ Κλάδος θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὸν ἐπιστημονικὸν καθαρτισμὸν τῶν μελῶν κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἐκ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πείρας ἀποκομιζομένην γνῶσιν. Οἰασθῆκοτε ἄλλος μονομερῆς καθαρτισμὸς τῶν συμβουλίων παρουσιάζει μειονεκτήματα καὶ γεννᾷ εὐλόγους ἀμφιβολίας διὰ τὴν πραγματικὴν ἐξυπρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας ἔχουσα δι' ὄψιν τῆς ταῦτα καὶ ἀκόμη εἰς τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα εἶναι ἡ μόνη ἐγγύθους πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων καὶ ἀναποκρίνεται εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως ἐξυπηρετηθοῦν καὶ ἐν τῇ πράξει καλύτερον καὶ ἀποταλεσματικώτερον καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ λαϊκοῦ σχολείου ζητεῖ παρ' ὕμῶν, κ. Ὑπουργέ, ὅπως 1) ἀνασυγκροτηθῶσι τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια μεταρρυθμιζόμενα μετ' ἐνδρετησιν δικαιολογῶν 2) ὅπως συγκροτηθῶσι τὰ συμβούλια ταῦτα καὶ δι' αἰρετῶν μελῶν ἐν τοῦ Κλάδου, τοῦ εὐρισκομένου εἰς ἄριστον καθημερινὴν ἐπαφὴν μετὰ τὴν σχολικὴν ζωὴν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς. 3) ὅπως ἐξασφαλισθῶσι τὰ συμβούλια ταῦτα ἀπὸ κάθε ξένης ἐπιθέσεως καὶ ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων καὶ 4) ὅπως μειωθῇ ὁ Κλάδος διὰ δύο αἰρετῶν μελῶν εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἐντολὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρίστ. Ρουχωτῆς Δ. Δούκας

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Πολλὰς φορές ἀγανακτισμένοι ἀπ' τὴν ἐκπαιδευτικὴν μας ἀθλιότητα καὶ τὴν κατὰτυστη στάση διαφόρων κυρίων, δυστυχῶς καὶ συναδέλφων, τόσον στὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας μεταρρυθμίσεως ὅσον καὶ σ' ἄλλα τ' ἄλλα ποῦ ἀπασχολήσαν τελευταία τὴν ὀργάνωσιν, ἀποφασίζομε νὰ δώσουμε διέξοδον στὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδιά μας συναισθήματα, μὰ πάλι ἀφίναμε τὴν πένα στὴν ἀκρὴ ἀηδιάζοντες νὰ ἀσχοληθῶμε μ' αὐτοὺς. Μὲ ἔχουν ἀποθρασύνῃ τόσο πολὺ οἱ κ. γλωσσοκάνοντες καὶ αὐτοκαλούμενοι προστάτες οἰκογενεῖας, πατρῶδας, θρησκείας κ.λ.κ. καὶ δεικνουν τόση δουλικὴ προσκόλλησιν εἰς τὴν νέα κίττασιν, ποῦ καθὼς φαντάζονται θὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν τὴν εὐνοίαν τῶν κρατούντων καὶ ἴσως ὀφίτεια καὶ θέσεις καὶ ζήτησιν μετ' ἐσθῆς αὐθάδεια τὴν ἀπόλυτη τῶν φωτισμένων συναδέλφων καὶ Ἐπιθεωρητῶν ὥστε νὰ μὴ μᾶς εἶναι δυνατόν νὰ μείνωμε πρὸς ἀδιάφοροι, μὲ καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐπιτρέπεται εἰς τὴν σιωπῇ μας μορεῖ νὰ ἐξηγησοῦν καὶ ὡς ἐπιδοκιμασία τους.

Ὅχι, δὲν εἶναι ἀλλῆθια αὐτὸ ποῦ ἰσχυρίζονται εἰς οἱ διδάσκαλοι παρὰ τὴ θέλησίν τους, καὶ γὰρ ν' ἀρῶσιν ἐτάχθησαν μετὰ τὴν μεταρρυθμίση. Τέτοια εὐτέλεια αἰσθήματος εὐτε εἶχαμε εὐτε ἂν ἔχομε ποτέ. Ἀδτὴ ἀνήκει σ' αὐτοὺς. Τὸ γεγονός εἰς τῆς καὶ σήμερα παρὰ τὸν ἐναντιὸν ἀέρα ποῦ φυσᾷ, ἐξακολουθοῦμε νὰ διακηρύττομε τὴς ἀρχὰς μας ἐνφ' αὐτοὶ μόνον τώρα τολμήσανε νὰ μιλήσῃ, ἀπὸ ὡς χρεῖς κάμνανε στὴν τότε κατάστασιν ταμενάδας, ἦσαν ἀρκετὰ χαρκατηρικὸν νὰ δεῖξῃ τὴν μεταξὺ μας ἠθικὴ ἀπόστασιν. Μερῶν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς πρὸς νὰ μᾶς ὕβρισον εἰς ὅσον καὶ νὰ μᾶς ποῦν κ:μμουνιστῆς, ἀθέτους καὶ εἰς ἄλλο-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ
ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ
Υπό Θ. Α. Παρασκευοπούλου Μ. Α. Colum-
bia University. Έκδοσις Ι. Δ. Κολλάρος
Βιβλιοπωλείον τής «Έστίας» Σταδίου 44.

Υ. Γ. Το βιβλίο αυτό είναι γραμμένο με
έπιστημονική βάση και με συνδυασμό θεω-
ρίας παρατήρησης, και πράξης. Είναι προ-
τότυπο για την πατρίδα μας και εθολογι-
σταίριστο γιατί δέν είναι όγκώδες. Άσφα-
λώς έρχεται να θεραπεύση μία ανάγκη των
διδασκ.

Στην προσπάθεια αυτή του γλωσσισμού το-
ρισμού ό διαπερηής παιδαγωγός επιστήμονας
δίδει μία δημοφή απάντηση στο τέλος του
προλόγου του. «Δυό λόγια ακόμα για τη
γλώσσα του βιβλίου και τελείωσα. Έπειδή
είναι μερικοί που μισούν και αισθάνονται
άποστροφή στο κάθε τι που δέν είναι γραμ-
μένο στην καθαρεύουσα γλώσσα, αυτιστά
σ' όλους αυτούς να κάνουν όπομονή, να
διαβάσουν τό βιβλίο μία φορά πέρα και πέρα
και να μή τό ξαναδιαβάσουν, άν βρουν ότι
δέν τούς άποκαλύπτει αλήθειες και δέν τούς
ώφελει στην έργασία τους».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Έξεδότη «ΔΕΛΤΙΟΝ» τής Όμοσπονδίας
των λειτουργών τής Μέσης Έκπαιδευσεως
όν' άριθ. 1 εις τό όποιον έκτίθενται 1) Έ
Όργανωτική και Οικονομική κατάσταση τής
Όμοσπονδίας μετά πάσης άκριβείας και
άντικειμενικότητος. 2) Τά πεπραγμένα τής
Διοικήσεως. και 3) Δημοσιεύεται πρόσκλησις
διά Γενικήν συνέλευσιν τήν 18 Ιουλίου με
τά έξης θέματα προς συζήτησιν :

Α. Έκπαιδευτικόν σύστημα. (Όργανωσις
Έκπαιδευσεως. Έίδη σχολείων Μέσης Εκπα-
ιδευσεως. Σχέσεις αυτών προς τό τής επαγ-
γελματικής Έκπαιδευσεως).

Β. Διολογίαι Έκπαιδευσεως. (Έκπαιδευ-
τική αποδοτικότητα και άποκέντρωσις. Περι-
φερειακά συμβούλια Δημοτ. και Μέσης Έκ-
παιδευσεως. Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον.
Σύνθεσις και έργα αυτών).

Γ. Τό άποχεριστικόν μεταθετόν των έν
Άθηναις λειτουργών τής Μέσης.

είναι οι κατηγορίες αυτές τής μόδας μ'
αυτίς δέ μπορούν νά μέ διασημώσουν
νά γίνουν κίστευτοι στους άφελείς και νά
σταματήσουν τήν προοδευτική κίνηση.
Όμως τή φλόγα μας για τήν ανόρθωση
τής παιδείας και Πατρίδος δέν θά μκο-
ρέσουν ποτέ νά σβόσουν. Έπειτα είναι
τόσο άφύσικα αυτά που όποστηρίζουν
και τόσο ένάντια σ' αυτό τό πραγματικό
συμφέρο του Έθνους, όστα γρήγορα πολύ
ή παιδεία μας θά βρη ξανά τον καλό της
δρόμο και τό δημοτικό σχολείο άκαλλαγ-
γένο άκ' τή μούχλα και τό σχολαστικισ-
μό τόσο, προσαρμωμένο στην σύγχρονη
ζωή τής κοινωνίας και του Έθνους θά
βυθίστη τό φατεινό δρόμο που χάραξε.
Έχει κλήρη συναίσθησης τής μεγάλης του
άποστολής και τόν ρόλον τόν όποιο κα-
λείται νά καίξη για τήν ανόρθωση τής
χώρας ό δημοδιδάσκαλος, φιλοδοξεί δέ
νά όφείνη και θά όφείνη με τό χέρια του
τό μεγαλειό τής Πατρίδος γι' αυτό και
ζητεί τήν ένλοχηση τής Πολιτείας. Η
Πολιτεία δυστυχώς δέν 'έδειξε τό άκαι-
ρότεμο ένδιαφέρο για τό σχολείο και
τό έργο του, άν και διεκήρυξε πολλές
φορές τή μεγάλη σημασία του με πι-
στεύομεν πως σύντομα θά μας έξασφα-
λίση τό δική και πραγματικά μέσα για
νά δράσουμε. Και όταν τούτο πραγματο-
ποιηθή θά μπορούμε και έμπεράτως νά
δειξουμε στους κυριούς όδριστές μας άν
ήμασταν τής έκείνου κομμουνιστές και
απατρίδες που τό τύφλωμα ζητούν του
σχολείου και του Έθνους για νά μή
μπερίση ποτέ ν' ανόρθωθή. Γ. Παπαδέλης

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΙΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Πρόεδρος 'Ακαδημίας 45
Κάθε Κυριακήν 10.30 — 12 π. μ.
και Πέμπτην 2.30 — 4 μ. μ.

Προς τούς Διευθυντάς και Διδασκάλους, προς τούς καθητάς κ.ι μαθητάς των
σχολείων Άθηνών, δημοσίων και ιδιωτικών, και προς όλους τούς γονεΐς.

Έπει τέλος! Θά έχουν και τό ελληνόπουλα όπως τό άλλα παιδιά του πολι-
τισμένου κόσμου, τόν κινηματογράφο τόν κατάλληλο για τήν τρυφερή τους ψυχή.
Τόν κινηματογράφο που θά τό διασκεδάξη και θά έντυπώνη στον νον των εικόνες
καλές, παραδείγματα ήθικά, άντι με τίς διάφορες άσχημίες νά διαστρέψη τήν αίσθη-
τική των άναπτυξί, νά σκοτίξη τόν νον των, νά καταστρέψη τά νεύρα των και νά
δηλητηριάξη τόν χαρακτήρα των με άσχημα, κολλόπλοκα και άνήθικα έργα.

Η σημασία που έχει τό γεγονός αυτό είναι πραγματικά μεγάλη γιατί όλοι
γνωρίζουμε πόσο ό κινηματογράφος έπηράζει τό παιδί χάρις στη ζωηρή έντύπωση
που όφρουν αι εικόνες στη φαντασία του, και νά γνωρίζουμε ακόμα ότι ή φαντασία
είναι ή κυριώτερη πνευματική λειτουργία του παιδιού.

Γι' τό νά προφυλάξη λοιπόν τό παιδί, τό Έθνικόν Συμβούλιον Έλληνιδων άπε-
φάσισαν νά διοργανώξη «παιδικές κινηματογραφικές παραστάσεις στο ΘΕΑΤΡΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑ κάθε Κυριακήν και Πέμπτην για νά μπορούν νά έλθουν όλα τά παιδιά.
Τό θέατρον είναι εύρυχωρότατον και άεριζείται πολύ καλά. Αί ταινίαι θά εκλέγων-
ται από ειδικήν έκτροπήν του Έθνικου Συμβουλίου, θά είναι δέ ποικίλαι, έκπαι-
δευτικαί, βιομηχανικαί, έκ του φυσικού, κωμωδίαί, δράματα, κλ. δηλαδή όχι μόνον
διδασκτικαί άλλα και εύχάριστοι και διασκεδαστικαί, και για μικρούς και για με-
γάλους. Ή καλύτερα έκτροπήν Κυρίως θά εκβλήκη τήν τάξιν και κοσμιότητα κατά
τήν ώραν των παραστάσεων, θά προσδιορίξη τάς θέσεις και θά έχει τήν γενικήν
έπιβλεψιν, όφείλουν δέ όλοι νά συμμορφώνωνται με τός όποδείξεις τής.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ! Β-ηθήσατέ μας εις τό έργο μας. Παρακινείτε τά παιδιά του
σχολείου σας νά έρχωνται, άν είναι δυνατόν, κάθε έβδομάδα στον παιδικόν κινημα-
τογράφο. Με τας γνώσεις που θά διδχη στα παιδιά, θά σα; όηθηή στο μρφωτικό
σας έργο. Προτιμώτερο μάλιστα θά ήτο νά συγκεντρώνατε τά παιδιά στο σχολείο
και νά τό δηγηώσατε σεΐς ει' έίσοι. Δώσατε τό καλό παράδειγμα. Είναι τόνον ίερές
δέ σκοπέ όστω άξίζετε τόν κόπον.

ΓΟΝΕΙΣ! Είναι έγκλημα νά άφίνονται τά παιδιά σας νά πηγαίνουν στους δη-
μοσίους κινηματογράφους νά παρακολουθούν θέματα που δέν είναι κατάλληλα για
τήν ηλικίαν των. Στέλλετε τά τακτικά, συνοδευτέ τα μάλιστα και σεΐς άν ήμπο-
ρείτε, στον «Παιδικόν Κινηματογράφο των Όλυμπίων», όπου και πολλά ώφέλιμα
πράγματα θά μάθουν και δυό εύχάριστοι ό ως θά περάσουν με άσημαντο έξοδο που
ό καθένας ήμπορει νά τό διαθέση. Και σεΐς παιδιά κούπει όλα νά ζητήτε νά πη-
γαίνετε στον Παιδικόν Κινηματογράφο των Όλυμπίων όπου θά περάσετε τόσο καλά.

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

Την είδειτηριον συμπεριλαμβανομένου και του φόρου
Πλατεία, άμφιθέατρον, έξώστης και θεωρείτ (κάτω διαμέρισμα . . . Δρχ. 4
Άνω διαμέρισμα μετά των θεωρείων του . . . Δρχ. 2

Άλλαγή προγράμματος κάθε Κυριακήν

Νά έρχοσθε ένωρίς διά νά τοποθετησθε έγκαιρώς πριν άρχίση ή παράστασις. Διδασκάλιοι
και διδάσκαλοι, συνοδευόντες έν σώματι προσερχόμενα σχολεία έχουν έλευθεράν είσοδον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σταφαιάκον Έπιθεωρ. Δημησιόνας. Γνώμης
και εισηγήσεως άντιθέτας με τό πραγματικό συμ-
φέροντα του λαϊκού σχολείου τό «είδ. Βήμα»
δέν δημοσιεύει, έστω και άν—δύως μιά γραμμάτι,
είνε «πολλοί» κελτοι με τίς παραδέχονται.

Γεώργιον Σκυρόπουλον δημύλον Παιτών Ίσων-
νίνων. Μέχρι τής 24-2-26 δέν έχουν φθάσει
εις τό Ίγουργατόν όπνεθυμισατε όπδθεσιν.

Πρόεδρος δημύλων Χαλίων. Μέχρι σήμεραν
26-22-6 δέν έχουν φθάσει εις Ίγουργατόν κα-
ταστάσεσι τριμήνου του συναδέλφου Σκοινέ Κυ-
δωνίας. Ίγνεθυμισατε όπδθεσιν.

Μαριάνθη Άναστασία διδασκάλισσαν Μεμεριόου
Μεθώνης. Είς τό Άρχαίον δέν όδογεί έγγραφον
παρατήσεως σας έκ Κέμπου Άβίδε, έπληδή
τοιούτη παρατήσις δέν έχει δημοσιευθή και
διά τούτο ή αίτησις σας έκκριματ. Φροντίσατε
διά τό άκτι Έπιθεωρητόν νά άπολυθήτε.

Πρόεδρος δημύλων Χαλίδ. Η όηρησία του
Ίγουργατόν φρονιό ότι δυνατόν νά χρησιμο-
ποιηθή πιστοποιητικόν του Έπιθεωρητόδ δι' όσας
κρατήσεσι έχουν γίνει μέχρι τέλους Μαρτίου 1928.

Ός προς τήν συνέχισιν τής όηρησεως των
άπαλυθέντων έχουν ειδοποιηθή δι' έγγραφού
εί κ. Έπιθεωρητάς νά άποδοθούν με άνάλογα
έγγραφα άπαλυθέντες. Τούτο άλλως τε έγινε
και εις τήν περιφέρειαν Άθηνών.

Γεώργ. Μανρανάειν δημύλον Γέω- Λάκκων.

Θά κατακηθήτε εις τήν βαθμίδα του άκολουθού
άν έχετε άδόκιμον όηρησίαν.

Τό ποσόν των 10 χιλ. θά άποσταλή εύθύς
ός άποδοσθαι αι εισπράξεις των Έκπαιδ. τελών.
Άναστ. Σπυρόπουλον δημύλον Λουραίν. Δυσ-
τυχώς δέν δύνασθε διότι έχετε όπερβή τό 30ον
έτος τής ηλικίας σας.

Παν. Βασιλάκον δημύλον Πετρίων - Λακωνίας.
Μόλις άποδοσθαι αι εισπράξεις των τελών θά
λάβετε τά χρήματα.

Κ. Άδαμαντίδην δημύλον Βατοΐσα Λάκων.
Η όηρησία ή στρατιωτική ός άνθυποκαπίτης
προσμετράται άν ήτο μόνιμος τοιοστος διά τόν
κανονισμόν του μισθοδ και τας προσουήσεις,
ειδικάως προσμετράται μόνον άριθμητικώς διά
τήν σύνταξιν.

ΓΑΜΟΙ

Έτελεθθησαν έν Μεγαλοχωρίω-
Θήρας τήν 31ην Ίανουαρίου έ. έ. οι
γάμοι του συναδέλφου κ. Μιχαήλ Συ-
ρίγου μετά τής Άδος Ζαμπίας Σιγάλα,
άδελφής του μετακπαιδευμένου συναδέλ-
φου Μάρκου Σιγάλα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο άγαπητός συνάδελφος Γεηγήσιος
Παπαδάκης και ή άντις Χρυσούλα Γνε-
νείδου άντιήλλαξαν δαντιόλιον άρραβώνα.
Τοίς εύχόμεθα πάν τό επίθυμητόν και
ταχίσαν τήν στέψιν. Σ. Α.